XXX. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. ÁPRILIS 4.

ÜNNEPI DÍSZSZEMLE

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Fodrászok panaszolják: nincs elektromos kézi hajszárítógép.

A hazai gyártmányú gép nem vált be, a hajszárítók külföldi beszerzési forrása pedig, úgy látszik, elapadt, beszáradt, mert mostanában nem importálunk belőle.

A most használatban levő, öreg, népfelkelő korú hajszárítók sorra beteget jelentenek, a szervizben úgy összegyűlt a munka, hogy egy-egy gép megjavítására hónapokig kell várni. Köhögő, zörgő szárítóikkal úgyahogy még elkínlódnak egy darabig derék figaróink, de egyre nehezebb így a munkájuk.

Önzetlenül karoltam fel ezt a panaszt, nekem már alig van száríttatni valóm, de dúsabb sörényzetű, ifjabb férfitársaim nevében kérem a Hajszárító Ügyekben Illetékes Hatóságot: intézkedjék mielőbb. Hogy vissza ne kelljen térnünk az ősi módszerhez, hajzatunknak a napon való szárításához. Mert az mégsem az igazi.

2

Elöljáróban hadd jelentsem ki, ünnepélyesen: híve vagyok a kísérleteknek, az újító törekvéseknek. Többnyire és általában. Ám az alábbi, konkrét esetben nem járja át szívemet az újulások fölötti örvendezés.

Sokszorosított körlevél adja hírül, hogy új statisztikai nyilvántartási és adatszolgáltatási rendszert vezetnek be a Fővárosi Művelődési Házban. A körlevél mindjárt a legelején megnyugtatja a régihez, a megszokotthoz vonzódókat: a korábbi statisztikai rendszer is érvényben marad. Egymás mellett fut majd a régi és az új, párhuzamosan. S egyszer talán találkoznak. A végtelenben, bizonyára, amely, mint tudjuk, a párhuzamosok kedvelt találkozóhelye.

Az új módszer roppant egyszerű, tessék csak figyelni!

A rendezvényekért felelős előadók naprakészen vezetik a *rendezvényfüzetet*, természetesen két példányban. Az egyik példányt kitépik a füzetből és továbbítják a nyilvántartás vezetőjéhez (továbbiakban: NYV).

Nevezett NYV a *rendezvénylapok* alapján naprakészen vezeti a *rendezvénykartonokat*. (Összesen 60 darabot). Vezeti a *Rendezvénygyűjtőt*. (Hogy az mi, ne tőlem tessék kérdezni, én is csak a körlevélből tudom, hogy van ilyen, mégpedig 17 darab.) Rögzíti az összrendezvényeket a *Rendezvénynaplóban*. (Szó szerinti idézet, én nem értem, talán akadnak akik értik.)

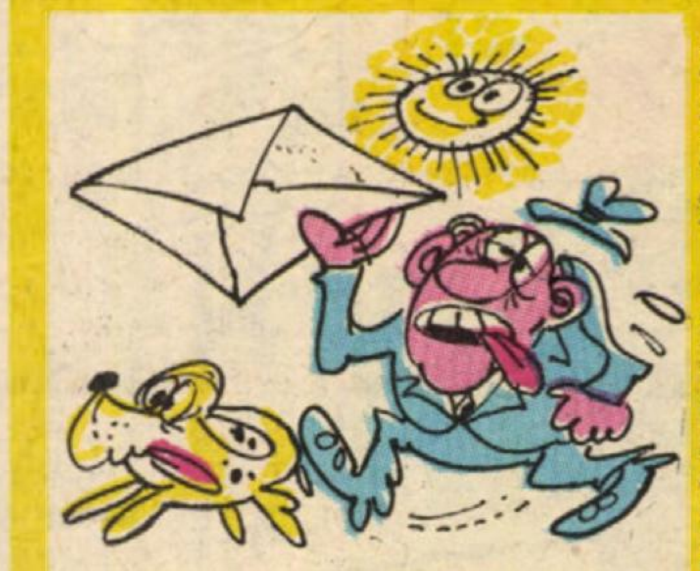
Ez az NYV fontos személyiség lehet, mert a körlevél azt is leszögezi, hogy az általa megadott kódszámokat szabad csak használni. És az is ott áll, hogy NYV posztját lehetőleg képzett statisztikussal kell betölteni. Meg az is, hogy a fent elsorolt feladatok legalább napi négy órai munkát biztosítanak.

Tetszik érteni: egy művelődési házban egy embernek a félnapi munkaidejét a statisztikakészítés tölti ki. Én elég alaposan átolvastam a legutóbbi közművelődési határozatot, de abban sehol sem olvastam, hogy erre lenne most a legégetőbb szükségünk...

Arra azért egyszer érdemes lenne időt szakítani, hogy valaki összeszámolja: hány felesleges statisztika készül nálunk évente. Ehhez a művelethez persze nem volna elég napi négy óra...

(r)

VASÁRNAPI POSTA

Egyik vasárnap, a lakhelyemen, Nagydorog községben, expressz-ajánlott levelet akartam feladni. A posta zárva volt.

Telefon a járási székhelyre, Paksra: van-e lehetőség egy sürgős levél feladására? A válasz: hiába sietek a feladással, vasárnap a levelet nem továbbítják, nincs postaindítás. Talán a megyeszékhelyen...

Telefon Szekszárdra. Válasz: postaindítás délután öt órakor. Ezt még kényelmesen elérem. Gépkocsival oda-vissza csak 64 kilométer. Délután 3 órakor a posta vasredőnyeit lehúzva találtam. Egy beérkező kézbesítő felvilágosít, hogy csak telefonszolgálat van, küldeményeket csak délután egy óráig vesznek fel. Talán Pécsett... Oda már nem vittem, inkább magam kézbesítettem ki Siófokra. Íme a „csináld magad" mozgalom egyik új formája!

Tíz évvel ezelőtt vasárnap délelőtt egy ilyen levelet helyben feladhattam volna!

Kedves világhírű magyar posta! Nem lehetne legalább a megyeszékhelyen ügyeletet tartani?

Dr. Hellebrand Zoltán
Nagydorog

GÁZÓRA, LÁNC NÉLKÜL

A múlt év augusztusában elhatároztam, hogy gázfűtésre rendezkedem be. Sietve benyújtottam egy kérvényt a Gázművekhez és október 11-én kézhez kaptam a gázkonvektor felszerelésére szóló engedélyt. Nagy reményekkel indultam a Javszer Dohány utcai részlegébe, azt remélve, hogy a fűtési szezonban már gázzal melegíthetek a szobámban.

Hát nem ment olyan simán. Először be kellett fizetni a műszaki szemle díját, majd a szemle megejtése után ki kellett fizetni — természetesen: előre — a felszerelésért járó 4670 forintot.

Januárban, a fűtési szezon kellős közepén végre felszerelték a konvektort. Ám akkor kezdődött még csak az igazi huzavona. Felváltva jöttek, hol a meósok, hol a szerelők. Már arra gondoltam, hogy ideiglenesen bejelentem és lakáskulccsal is ellátom őket, hogy kedvük szerint jöhessenek-mehessenek.

Március 13-án végre azt mondták: minden rendben, menjek a Rákóczi ut 18-ba és fizessem be a gázóra árát. Másnap el is mentem a megadott címre, ahol a mellemnek szögezték a kérdést: van-e költségvetés? Megvallottam, hogy nincsen. Azt mondták, hogy akkor majd elkészítik, kiküldik, s csak azután jöhetek újból fizetni. És természetesen az órát is csak azután fogják felszerelni.

Nem értem pontosan, miért van szükség külön költségvetésre, hiszen nem arany gázórát akarok lánccal, hanem csak egy amolyan közönségeset, mindennapit. Annak, gondolom, nem változik az ára. Hacsak a felszereléséhez szükséges három-négy fatipli ára nem ingadozik...

Mindezek ellenére is optimista vagyok. Hiszem, hogy a jövő fűtési szezonra mégis lesz gázfűtésem!

Tóth Árpád Endre
Bp. I., Attila út 12.

ÉSSZERŰSÉG ÉS SZABÁLY

Mi, a 14. sz. Elektronikai Műszerész Szakmunkásképző Intézet tanulói, elhatároztuk, hogy filmvetítést rendezünk. El is hoztuk a filmeket a Mező Imre úti MOKÉP-filmkölcsönzőből és még aznap mindjárt ki is próbáltuk a vetítőgépet. Befűztünk egy „Vili és Bütyök"-rajzfilmet, majd elindítottuk a masinát. A film első képén Bütyököt láthattuk trombitával a kezében, de fejjel lefelé, és a talpa fölé az volt írva, hogy EGÉV. Nekiálltunk áttekerni a filmet az elejére. Majd később a többi filmet is. Főleg a 200 méternél hosszabb filmek ckoztak nagy örömet nekünk, mert természetesen azok is végükkel előre voltak felcsévélve.

A következő napon visszavittük az összes filmet hiba nélkül, vagyis a filmek vége előre volt felcsévélve. A filmet visszavevő néni közölte, hogy ez így nem lesz jó, itt egy csévélő, hajtsuk át a filmeket: az elejük legyen elöl. Mondván, hogy mi minden marhaságban benne vagyunk, megcsináltuk. De közben megkérdeztem, hogy ugye ezt majd valaki még egyszer át fogja tekerni, azért, hogy meggyőződjön róla, a film nem szakadt-e?

A válasz az volt: igen, de magát ez ne érdekelje. Azért is engem továbbra is érdekelt és megkérdeztem, nem lenne-e egyszerűbb dolog, ha a kölcsönvevő a filmeket végükkel előre hozná vissza, itt áttekernék azért, hogy átvizsgálják, majd a következő kölcsönvevőnek már elejével előre adnák át?

A válasz ennyi volt, röviden és velősen: Kérem, itt ez a szabály!

Csendity Gábor
Bp. V., Tanács krt. 26.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyiban „Paplanpanasz" címmel cikk jelent meg, amely a paplantisztítás problémáival foglalkozott. A Fővárosi Tanács Ipari Főosztályának intézkedései alapján várható, hogy a paplantisztítás ideje az év második felétől 1 hónapra mérséklődik.

Köszönjük, hogy egy általunk még fel nem tárt hiányosságra felhívták a figyelmünket, amelynek alapján a lakosság ellátása érdekében az intézkedéseket megtehettük.

Dr. Tóth Ferenc
főoszt. vez.
Fővárosi Tanács

Az Excoriatin gyógyszer megtévesztő feliratával kapcsolatos olvasói panaszra az alábbiakat válaszoljuk:

Minden törzskönyvezett gyógyszerkészítményünk címke- és faltkarton-szövegét az Egészségügyi Minisztérium által megbízott Országos Gyógyszerészeti Intézet írja elő.

A cikk megjelenése után azonnal felvettük a kapcsolatot az Országos Gyógyszerészeti Intézet illetékeseivel.

Az Intézet Ch. 1/53/1974. leiratában módosította vállalatunk részére a faltkarton és címke szövegét úgy, hogy a „Kizárólag ép bőrfelület ecsetelésére" feliratot ezután elhagyjuk.

Köszönjük F. E.-né olvasójuk figyelmeztetését, s a későbbiekben is várjuk segítő szándékú észrevételeit.

Patkovszky Imre
igazgató
BIOGAL Gyógyszergyár

KINCSKERESÉS

Nem szégyellem bevallani: romantikus természetű vagyok és egész életemben a nagy kalandra vágytam. Már srác koromban izgatott a kincskeresés: megtalálni például a híres kalóz, Jack Ferguson elásott kincseit, egy kopár szigeten, vagy valamilyen barlangban, a tengerparton. Csodálatos érzés lehet kincset találni. Felszínre hozni egy spanyol gályát, amely több száz évvel ezelőtt süllyedt el, megrakva ezüst és arany rudakkal, vaspántos ládákkal, és könyökig túrkálni az arany és ezüst pénzekben. Mostanában sokat cikkeznek Mária királyné dunai flottájáról, amely a királyi udvart menekítette el Budáról, a mohácsi csatavesztés hírére. Néhány hajó — kincses hajó — elsüllyedt a Dunán és az utóbbi években gyakran előfordul, hogy a kotróhajók arany serlegeket, arany tálakat hoznak fel a mélyből, de ki tudja, mennyi kincs

lehet még odalenn, iszapágyban alvó, csatákról álmodó, lomha gályák, lakatokkal lezárt kamráiban.

A napokban végre megvalósíthattam az álmomat és felcsaptam kincskeresőnek. Nem kellett hozzá kotróhajó, búvárfelszerelés, mert az a kincs, amit én keresek, nem a tenger mélyén, nem a Duna fenekén hever, hanem Budapesten, egy cirka negyven éve épült ház harmadik emeletén. A saját lakásomban.

Igen, a saját lakásomban — *valahol* — kincsek vannak. Ez persze csak hipotézis, de ennek a feltevésnek reális alapja van. A következőképpen okoskodtam: huszonöt éve dolgozom, a feleségem is, mindketten tisztességesen keresünk és egyikünk sem szórja a pénzt, nincsenek költséges szenvedélyeink, tehát *valahol* sok pénzünk van, mert ennyi pénz nem tűnhetett el. Összeadtam és szoroztam, aztán megállapítottam: ebben a lakásban — *valahol* — kincseket fogok találni.

— Te megőrültél! — mondta a feleségem, de én nem sértődtem meg: a kincskeresőket mindig azzal vádolták, hogy hibbant agyuak.

— Na, majd meglátjuk! — feleltem jókedvűen és bizakodva. — Én érzem, hogy itt, a lakásban, előbb vagy utóbb, de megtalálom a kincseket. Ennyi pénzt nem költhettünk el...

— Te lázas vagy! Félrebeszélsz!

Lehet, hogy lázas voltam, de a kincskeresés láza gyötört. Lakásunk, amely voltaképpen a kincses hajó, huszonöt év mélyen fekszik az időben, az évek, az emlékek iszapja alatt és — valahol a lakásban — kincsek hevernek. De hol? Talán az ágy alatt, vagy a ruhás-szekrényben, esetleg a parketta alatt...

Annak a sok-sok pénznek meg kell lennie. Istenkém, ha valakitől segítséget kapnék! Például egy régi, rongyos szélű térképet, amely útba igazítana: hol kezdjem el a kutatást? De senki sem segít. A hajdani kincskeresőknek sokat segítettek a matrózok, akiknek néhány liter bor után megoldódott a nyelvük. Rendszerint nem volt igaz, amit meséltek, de valamit mégiscsak mondtak. Az én feleségem azonban hallgat. Így persze nehéz rátalálni a kincsre, de én nem adom fel a kutatást.

Egy éjszaka megjelent előttem Jack Ferguson, a híres kalóz, akitől rettegtek a spanyol admirálisok. Szörnyű látvány volt: a fél karja és a jobb füle hiányzott. Arcát forradások csúfították el és a feje olyan csupasz volt, mint egy biliárdgolyó.

— A kincset keresed?

— Igen — feleltem alázatosan. — huszonöt éve dolgozunk, szorgalmasan, a feleségem és én, s ha összeadom a fizetéseket, a prémiumokat, a nyereségrészesedéseket...

— Én tudom, hol a kincs — szakította félbe a kalóz. — Szent Jeromos szigetén, az Indiai-Óceánon. Ha partra szállsz, menjél jobbkéz felé, száztizenöt lépést, aztán menj balra, nyolcvanöt lépést, ott találsz egy óriási, ember formájú követ. A kő alatt van a pénz...

— Ki ásta el ott?

— Ki? — nevetett a félelmetes hírű kalóz. — Kitalálhattad volna: a feleséged!

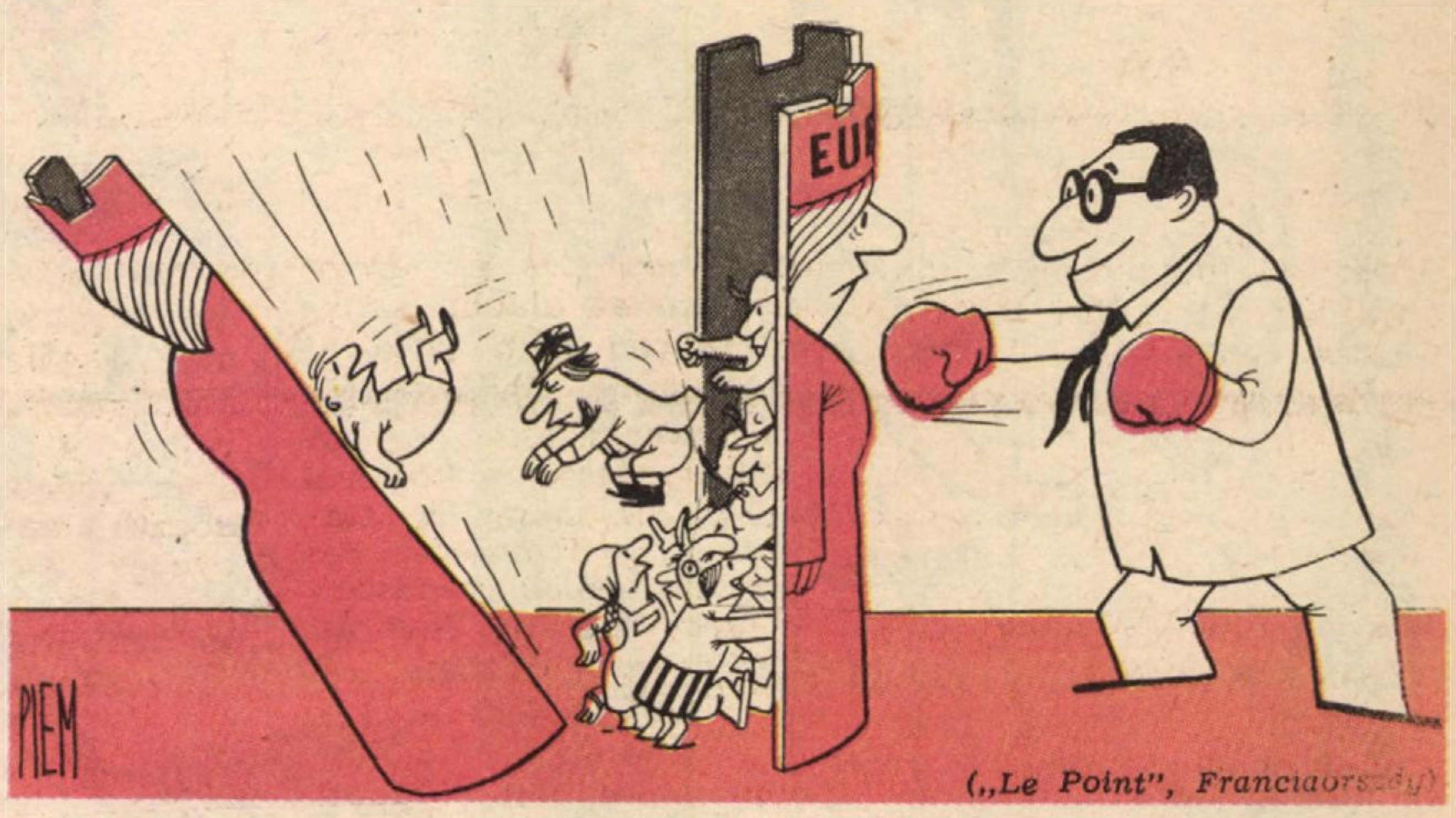
Egész éjjel ástam álmomban, az egész szigetet feltúrtam, de hiába. Reggel viszont találtam öt forint és negyven fillért egy régi zakómban.

Azt hiszem, nyomon vagyok...

Mikes György

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

KISSINGER ÉS A NYUGAT-EURÓPAI EGYSÉG

(„Le Point", Franciaország)

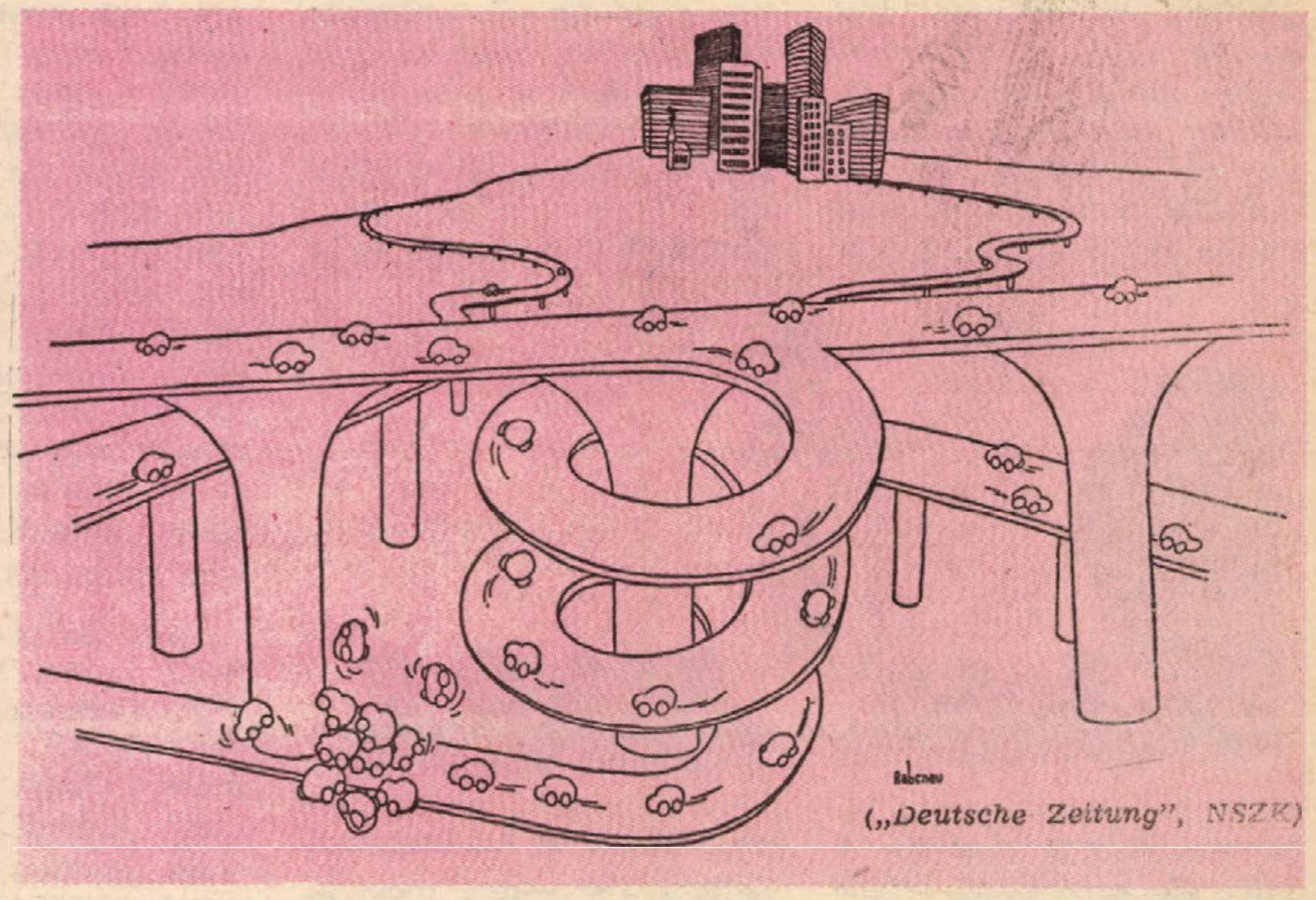
MINISZTERELNÖKI NYILATKOZAT

Wilson: Nagy feladatot kaptam... Most kezdek neki a munkának.

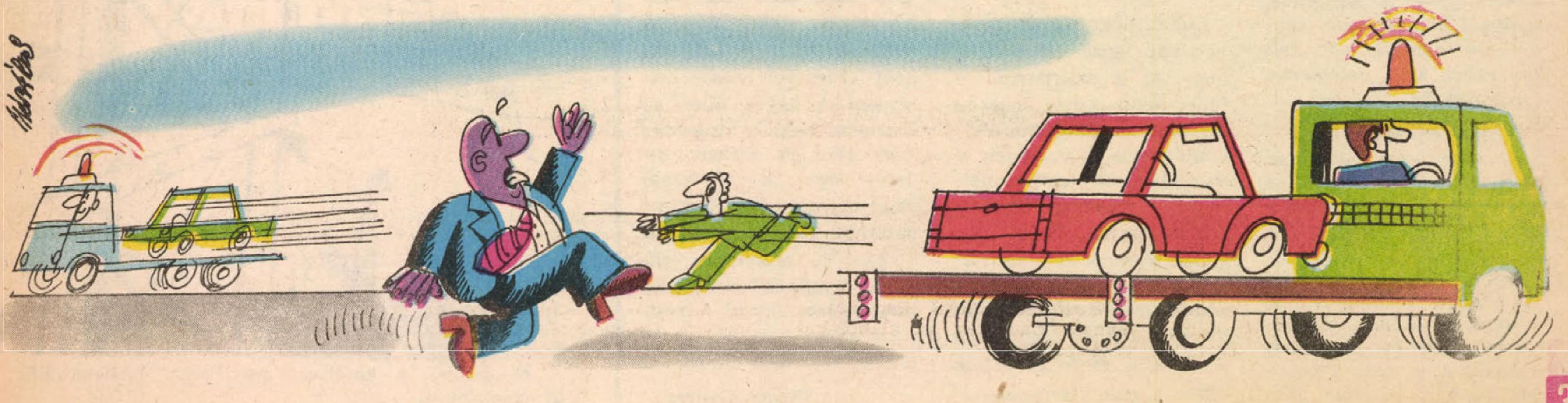
(„The London Sun")

NAGYVÁROSI FORGALOM – 1974

(„Deutsche Zeitung", NSZK)

KELL AZ A KIS MOZGÁS!

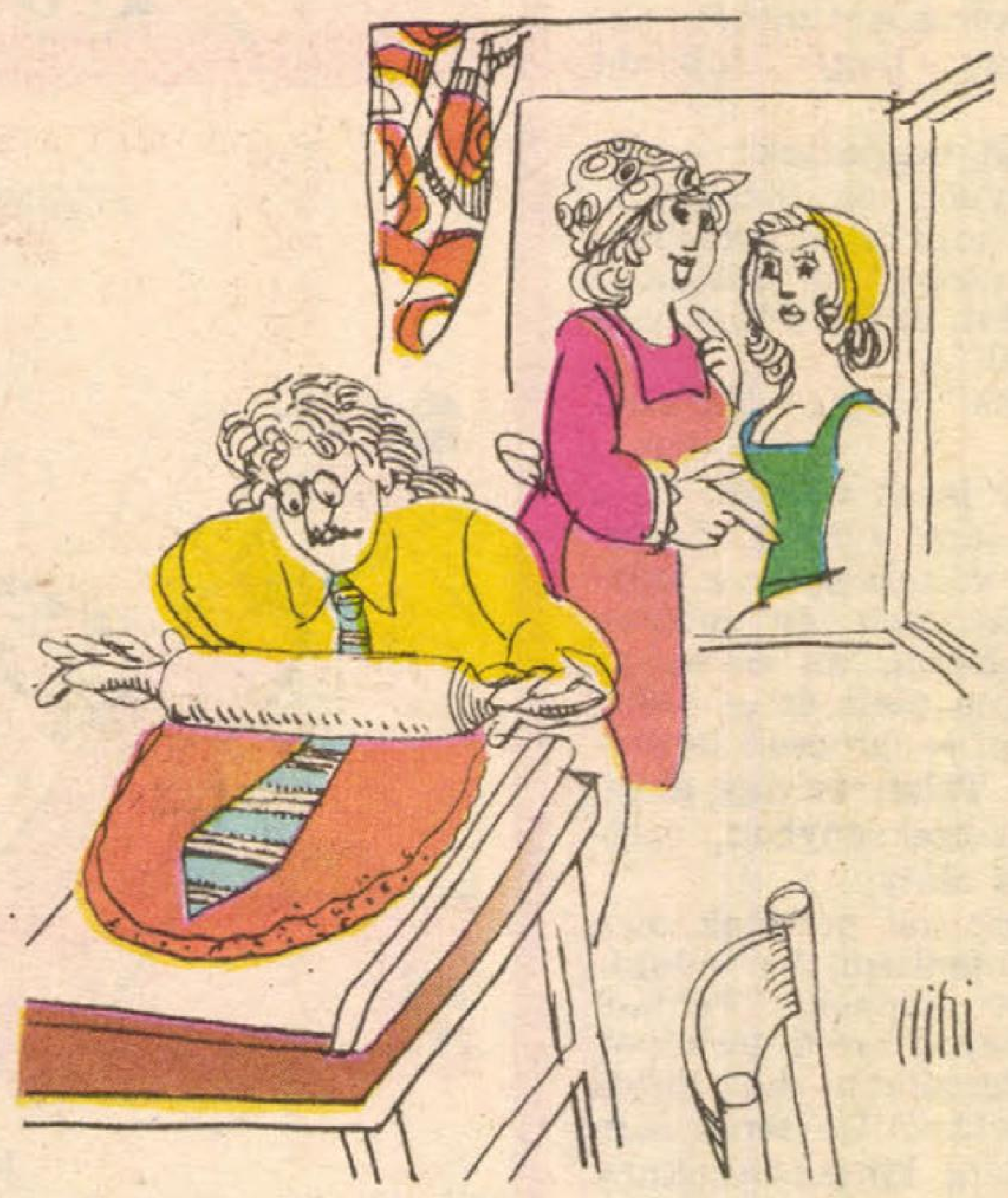

Elszállítják a tilosban parkoló gépkocsikat.

LAKÁST KAPTAK...

ÚJ FÉRFI IDEÁL

– Ez lesz az első pogácsája.

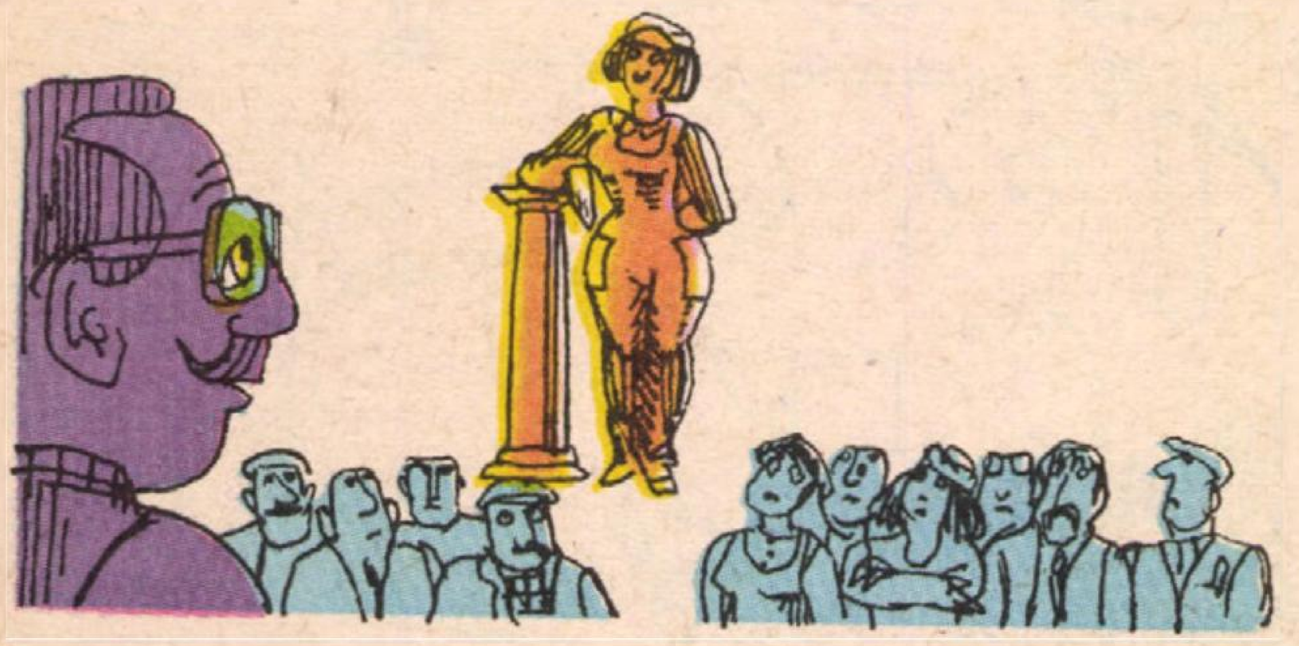
MEGLEPETÉS

Levélváltás a kiemelésről

Kedves Szerkesztő Elvtárs!

Az üzemben, ahol dolgozom, egy különös „kiemeléses" emancipálásnak lehetett szem- és fültanúja a mintegy kétszáz szaktárs. Egy lelkes művezető a szívéhez legközelebb álló nődolgozót nevezte ki csoportvezetővé. A szaktársnőnek mindössze nyolc általános iskolai végzettsége van és adottságai sem indokolták a kiemelést, amit persze 14 forint feletti órabér-rendezés is követett. A dolgozók célzásokat tettek arra vonatkozóan, hogy a nők helyzetén nem ilyen protekciósan kell segíteni, hanem az arra megfelelő, szakmai képzettséggel rendelkező dolgozó nőt kell kinevezni. Mi a véleménye erről önnek?

Kedves Olvasónk!

A művezetők általában *nem elfogultan* intézik a nők kiemelését és a bérezést. Elképzelhető, hogy ebben az esetben közrejátszott némi szimpátia is, és ez máshol is előfordulhat. Nemcsak a nőkkel kapcsolatban, hanem ugyanúgy férfiakkal is, akik ivócimboráik, barátaik vagy akár a sógoraik is lehetnek a művezetőnek, vagy más vezetőnek.

Nagyon örülök annak, amikor az olvasók megírják, hogy mi történik körülöttük és velük a gyárban, a hivatalban, falun, városon. Ennél csak akkor nagyobb az örömöm, ha megírják, hogy az üzemi demokrácia adta lehetőségekkel élve ott a helyszínen szóvá teszik a hibákat. Nagyon sokan megfordítják a sorrendet. Mint például ön is. Az üzemben hallgat, de nekem megírja azzal a kívánsággal, hogy én lépjek fel a jelenség ellen.

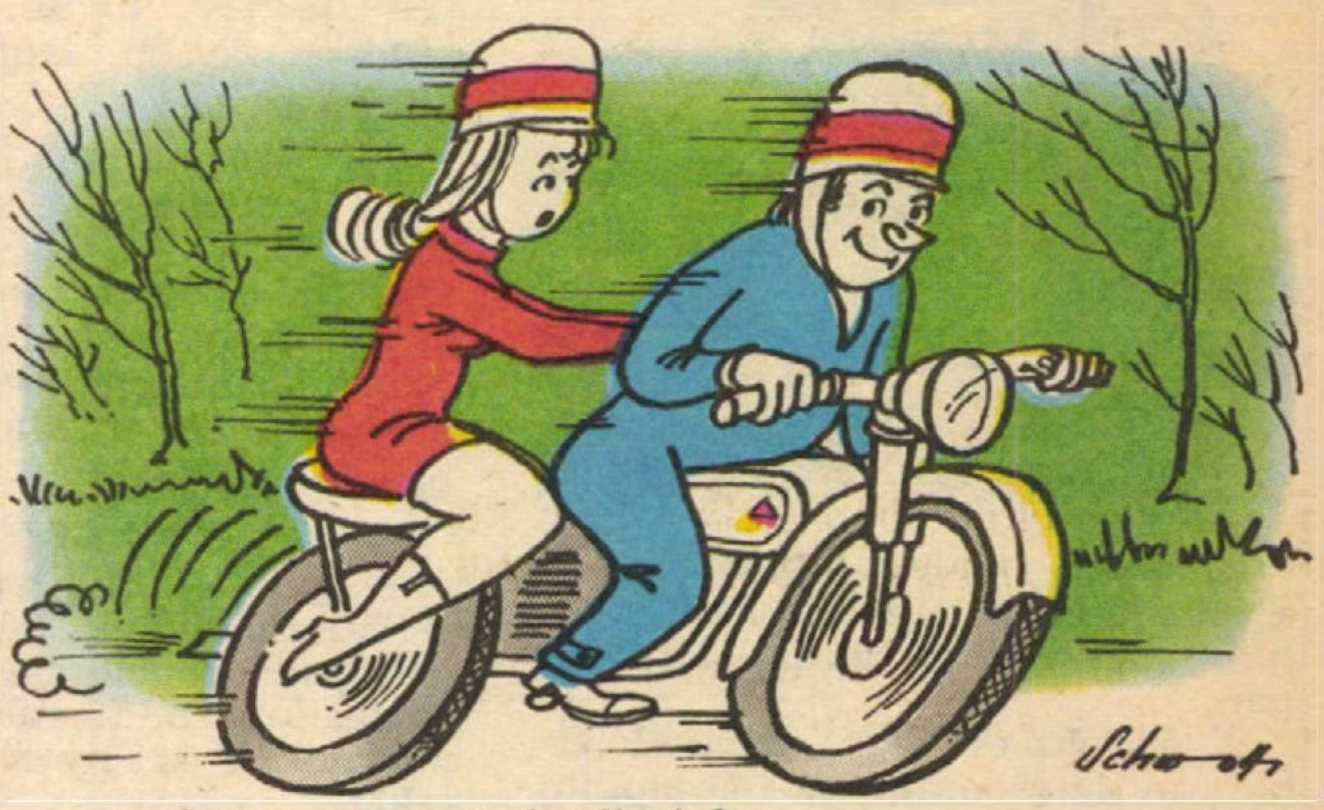
Lehet, hogy a művezetőnek van igaza. Lehetséges, hogy az a szaktársnő — függetlenül attól, hogy a „szívéhez legközelebb álló" nődolgozója az üzemnek — valójában a legrátermettebb is arra, hogy csoportvezető legyen. Önök kétszázan vannak és mint írja: *„már a kinevezés ellen is prüszköltek a régebben ott dolgozó nők és férfiak, de az anyagi rendezés láttán kitört a palotaforradalom."* Nem prüszkölni kell és nem palotaforradalmat csinálni, hanem bemenni a gyár igazgatójához és magyarázatot kell kérni. De ezt megelőzően még illendőbb volna beszélni a szóban forgó művezetővel.

Ez persze nem jelenti azt, hogy ebben a konkrét esetben nem fogok utánajárni a dolgoknak. De ne tessék kívánni, hogy országos ügyet csináljak abból, ami csak hébe-hóba és kivételes esetben fordulhat elő. Sőt azt se tessék kívánni, hogy ha akad is olyan művezető, aki szíve hölgyét előnyben részesíti, miatta pellengérre állítsam és gyanúsítsam a becsületesen dolgozó művezetők 99,9 százalékát is.

Vagy lehet, hogy tévedek? Lehet, hogy nem is egy tizedszázalék? Erről is azt hiszem, mint annyi másról, hogy rendben van, aztán kiderül, hogy mégsincs rendben? Hamarosan minden kiderül. Mert én nem kételkedem abban, hogyha mégis vannak ilyen meg nem engedhető jelenségek, akkor annyira megszaporodik a postám, hogy érdemben vissza kell térnem az ügyre. Mert az bizonyos, hogy a kinevezés vagy akár az órabér rendezés nem a művezető vagy bármely vezető szimpátiáján múlik, hanem a dolgozó jó munkáján. Ha netán tévednék és mégsem ezen múlna, akkor — megnyugtatom önt —, majd jönnek a levelek csőstül.

Földes György

A GYORSASÁG NEM BOSZORKÁNYSÁG

– Gyors ez a motorkerékpár?
– De az ám! Múltkor reggel nyolckor indultam el Pestről és kilenckor már a hatvani kórházban feküdtem.

BIZTATÁS

– Nyugalom! A következő negyedévre beütemeztünk egy mentőlétrát!

KÉSŐN JÖN HAZA A LÁNY

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— A fiamból tanárt szeretnék nevelni — mondja az egyik mama.

— És van hozzá tehetsége? — kérdezi a másik.

— Azt nem mondhatnám, de nagyon szereti a hosszú szünidőket.

*

Két ember verekszik az utcán, és nem messze tőlük, egy kisfiú bőg.

— Miért sírsz, gyermekem? — kérdi az egyik járókelő.

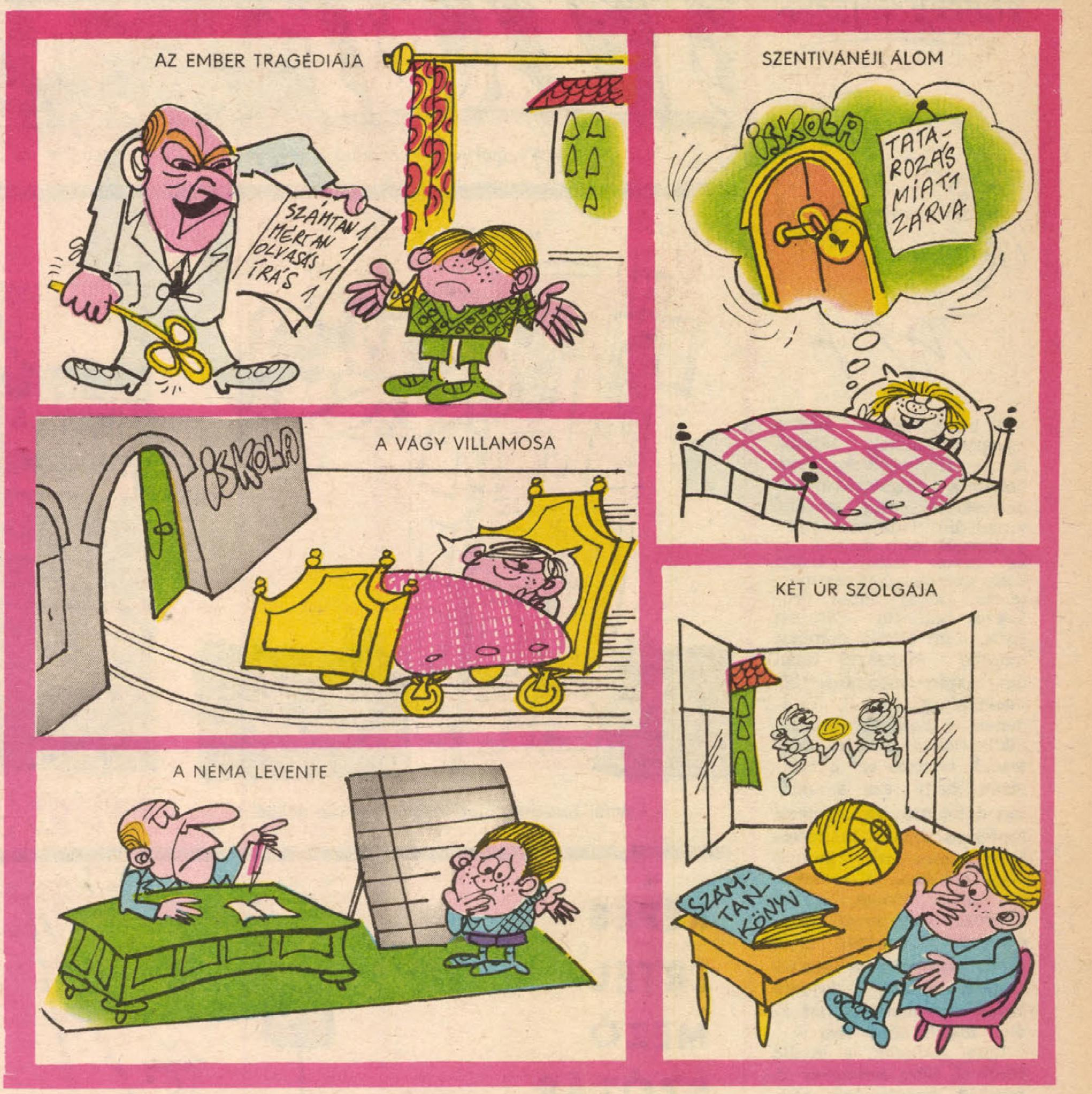
— Verik az apámat!

— Melyik a te apád?

— Nem tudom. Ők is emiatt verekednek . . .

ORSZÁGOS DIÁKSZÍNJÁTSZÓ NAPOK

Fülöp György rajzai

ÚJ DIVAT

Nem tudom, tudnak-e róla, hogy mostanában mi a legdivatosabb mondás? Elmondom, csakhogy tudjanak róla:

Ha valahol nem stimmel valami, azt szokás mondani rá: „tudunk róla!"

Tegyük fel, hogy egy nagy tétel férfinadrág kerül a boltokba, tetszetős kivitelben, de hét közül ötnek három nadrágszára van. Persze ez csak akkor derül ki, amikor az új nadrágomat először felveszem, hogy sétálni menjek benne. Mit tehet ilyenkor az ember? Visszamegy a boltba, reklamálni.

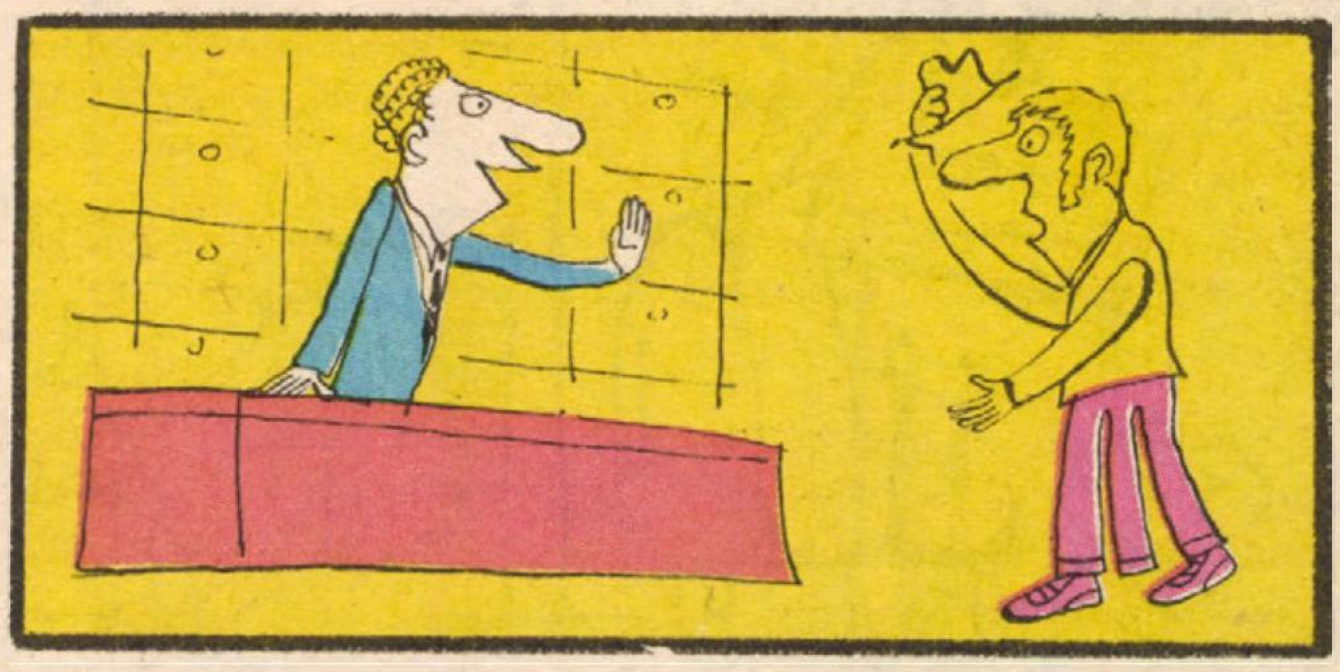
Ma már szívesen megyek reklamálni, nem szorongva. Nem úgy, mint egy-két évvel ezelőtt, amikor a pokolba kívántak, ha kifogásoltam valamit. Ma az üzletvezetők barátságosak, előzékenyek. Az én nadrágom esetében is készségesen állnak a rendelkezésemre, a boltvezető panaszomra így szól:

— Tudunk róla!

Nagy öröm ezt hallani, mert régebben gyanakodva hallgattak végig és legtöbbször az derült ki, hogy én voltam a hibás, nem a reklamált holmi; mert nem használtam azt rendeltetésszerűen, mert rosszul kezeltem, vagy a kifogásom teljesen alaptalan. Most mindez nincsen, most a boltos hisz nekem, sőt nekem ad igazat! Ő is tudja, hogy hibás nadrágot vásároltam! Tud róla.

Igaz ugyan, hogy a hibás nadrágot egyelőre nem tudja kétszárú nadrágra kicserélni, mert abból a boltjában jelenleg nincs, de a reklamációm jogosságát elismeri és hajlandó ezt mások előtt is, akár a törvény előtt is elmondani. Egyelőre három szárú nadrágban kell járnom, de azzal a megnyugtató érzéssel, hogy tudnak róla!

Amiről pedig tudunk, azt már nem kell felfedezni, és ez nagy lépés a dolgok rendezésének terén. Tudni valamiről — az nagyszerű dolog!

Vagy:

November óta nem fűt a fűtőtest a lakásomban. Minden héten panaszra jártam miatta, néha többször is. Egy-két évvel ezelőtt nagyon utáltak volna ezért a fűtők, gyomorégést kaptak volna tőlem, látván, hogy belépek hozzájuk. Ma már hálistennek más világ járja: ma szívélyesen fogadnak, semmi harag nincsen bennük. Még a főfűtő is azzal fogad:

— Tudunk róla!

Egyelőre többet nem tehetünk a fűtésért, sem én, sem a fűtők. Én elmondtam, ők tudnak róla. A többi már technikai kérdés, az is meg fog oldódni egyszer, egy pillanatig sem kételkedem benne.

Vagy:

Az étteremben pocsék a hús, a burgonya mellette ehetetlen.

— Tudunk róla — bólint a pincér, amikor mondom neki, sőt hozzáteszi: — A szakács is tud róla, bosszankodik is miatta!

Nincsen rosszabb étel a mócsingnál, fagyott burgonyával. De mégis! Jobban esik a falat, ha tudom, nem ezt akarták sütni nekem, óh, nem ezt, és nem így! Még a szakács is tud róla, hogy micsoda ennivalót küldött ki az asztalomra!

Tegnap egy istentelen bárgyúságot láttam a tévében. De ma, a rendezője, akivel találkoztam, vita nélkül így szólt:

— Ne is mondd! Tudok róla!

Milyen jó hallani az ilyesmit és éppen a legilletékesebbektől!

Nem varázsige, de szépen hangzik: tudunk róla!

Tessék? Kaptál egy nagy pofont?

Sose búsulj! Tudunk róla!

Somogyi Pál

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

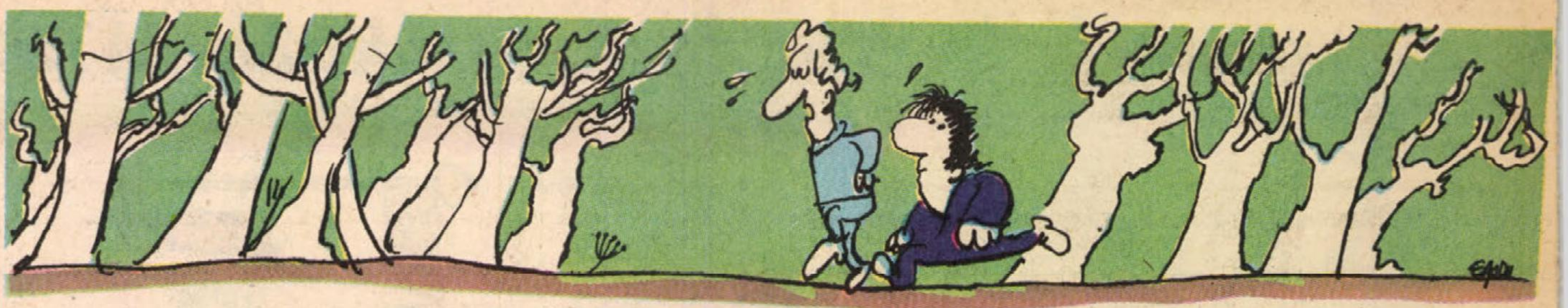

A betegségek — még a legegyszerűbbnek látszók is — félelmetesek. Nem helyes a betegségekről kedélyeskedni, még kevésbé viccelődni. Tulajdonképpen a betegek sem szereti, ha az orvos kedélyeskedik. Első gyermekgyógyászmesterem, Bókay János professzor tanította: „Effugiat risus, dum omnia dominat morbus". Magyarul talán úgy lehetne mondani: „Ne nevetgéljünk, amíg mindenen a betegség uralkodik". Bókay annyira fontosnak tartotta ezt a tanítását, hogy ezt a latin mondatot még az egyetemi tanterem falára is ráfestette, messziről látható nagy betűkkel. A medikusok és a klinika orvosai akarva, akaratlanul mindennap elolvasták. Nem csoda, hogy ez a tanítás nagyon belém vésődött. Humorért menjünk hát az élet másik területére.

Egry Józseffel, a kiváló festővel, több évtizeden át, meghitt barátságban voltam. Egyik-másik betegségéből én gyógyítottam ki. Minden évben, rendszerint szeptember végén, vagy október elején jött vissza badacsonyi nyaralásából, és akkor a műtermében megmutatta festői „termését", Ilyenkor rendszerint kiválasztottam és a gyűjteményem számára megvettem egy képét. A harmincas évek közepe táján is így történt: megalkudtunk a kép árában, a kért összeget kifizettem, és amikor a beszélgetésünk befejeződött, magammal akartam vinni a képet, ő azonban kérte, hogy hagyjam még egy ideig nála a műteremben, „hadd foglalkozzam még vele" — mondta. Amikor azután pár hónap elteltével, karácsony táján végre mégis csak elvittem a képet a műterméből, szemrehányóan azt mondta: „Látod Palikám, mind ilyenek vagytok ti gyűjtők, én a pénzt már elköltöttem és te most még a képet is elviszed!"

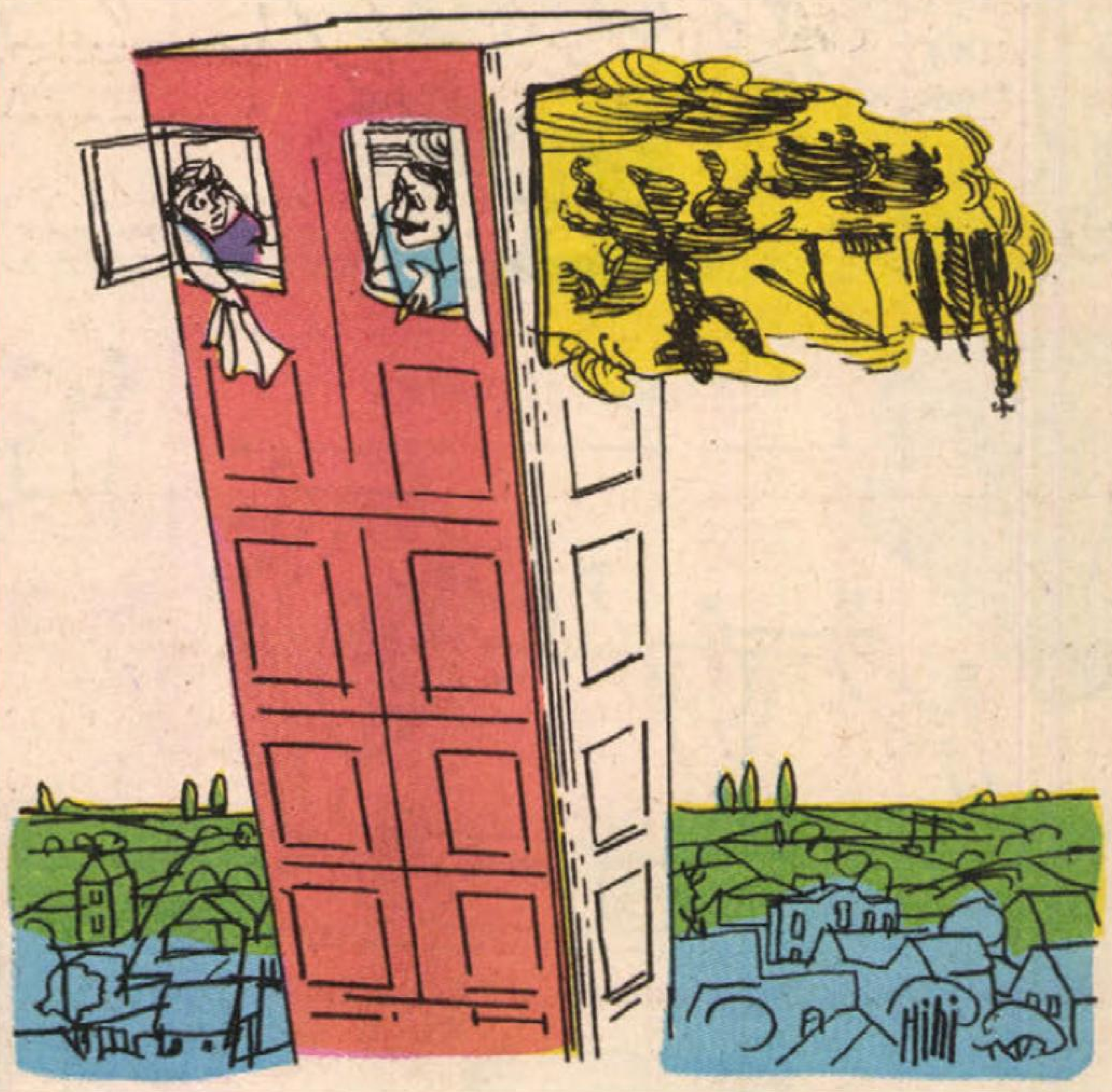
Gegesi Kiss Pál

ELŐRELÁTÁS

– A napokban jön hozzánk a revizor, és én előre lekocogom azt az időt, amit ülnöm kell . . .

VIDÉKI TORONYHÁZ

– Csinálj kereszthuzatot, megint bejött a délibáb!

MEGLEPŐ TÁBLA

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

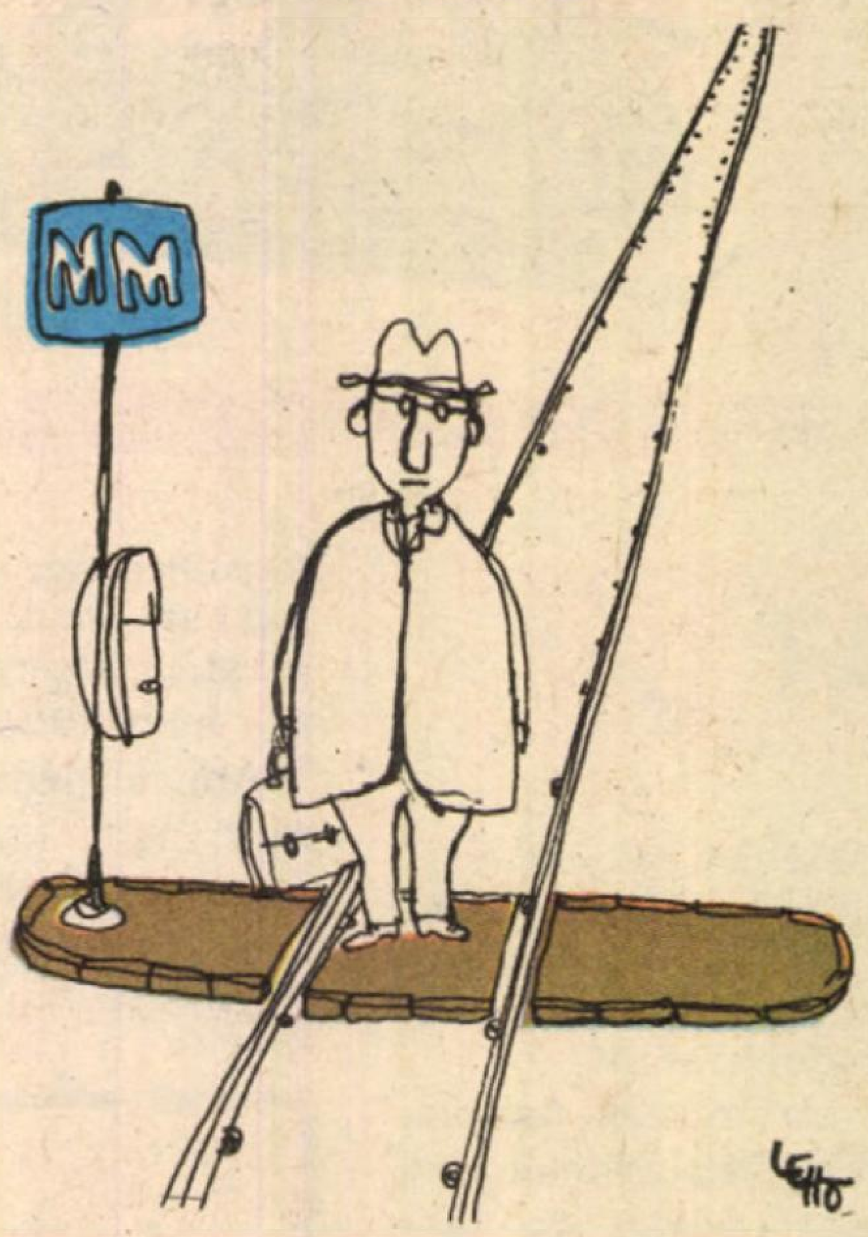
Lehoczki István rajzai

J

JÁTÉK

JÁRDASZIGET

JÓZANSÁG

TALÁLMÁNY

Hangzik panasz, aggodalom:
tévé-nézők teste
elsatnyul, mert nem sétálnak,
ülnek minden este.
Segít ezen találmányom
ragyogó ötlettel:
forgassa a tévét lassan
függőleges tengely.
Csupán koros, kóros kapjon
nyugvó készüléket —,
más vevőgép csak forogva
közvetítsen képet.
S nem satnyul, sőt izmosodik
nézők teste, lába;
jár mind körben s lángeszemet
emlegeti áldva.

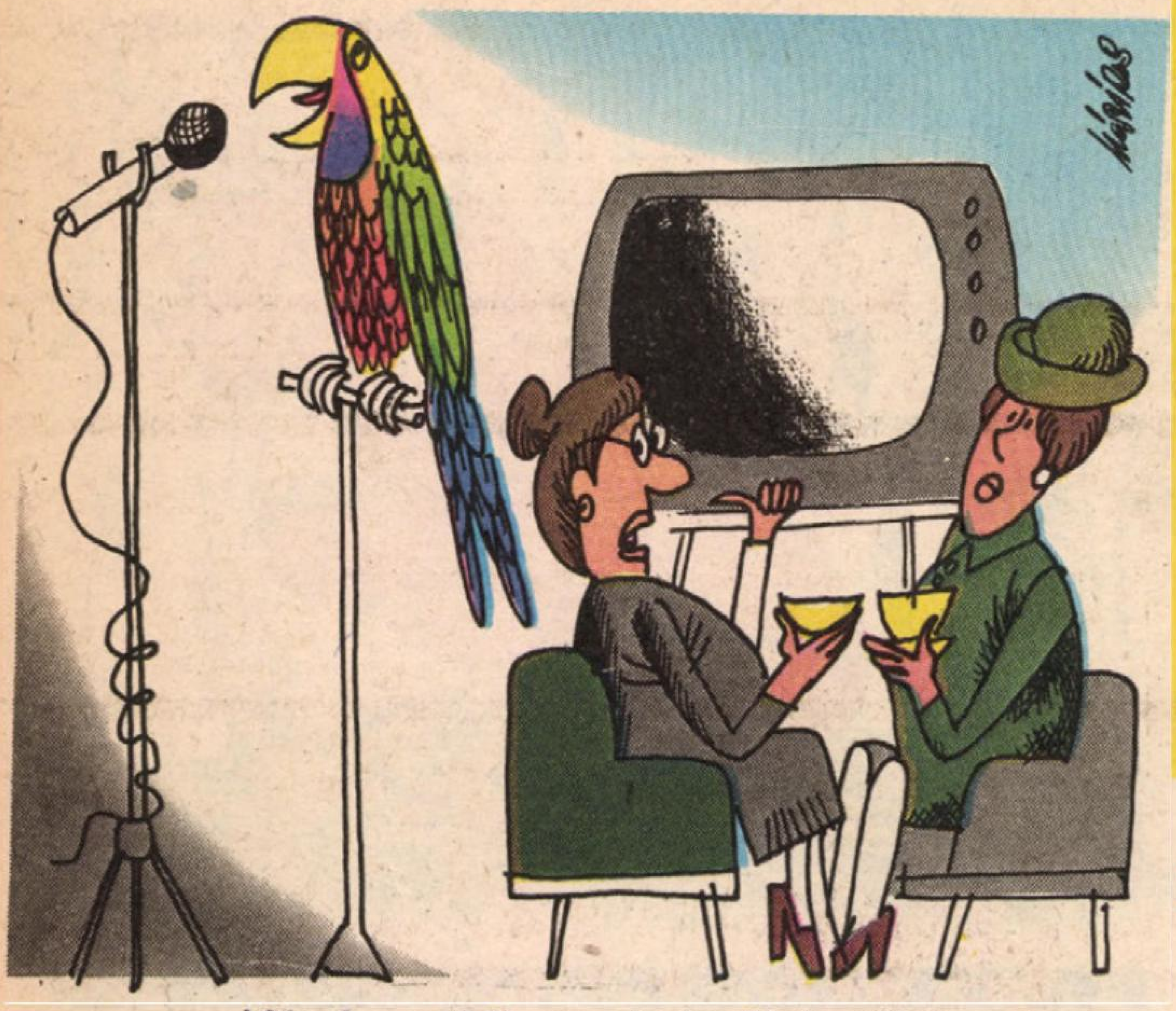
(i—a)

BÁTORTALAN FELSZÓLALÓ

IGÉNYES PAPAGÁJ

– Mikrofon nélkül nem hajlandó beszélni ...

ISKOLAAVATÁS

– Gyere, fiacskám, köszönd meg a bácsiknak!

A LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

HOGYAN HASZNÁLJUK FEL A SZABAD SZOMBATOT?

Zündapp Gézáné, eblődi olvasónk tanácsért fordult hozzánk: miként használhatja fel a szabad szombatot kulturált módon, saját egyéniségének formálására és a világ megjavítására?

Lapunk tömegkommunikációs főosztálya e levél nyomán reprezentatív felmérést végzett és megállapította, hogy a pesti háziasszonyok a szabad szombat felhasználásának számtalan megragadóan nívós formáját ismerik és művelik. Például ...

1. Élővilág. A művelődésre vágyó háziasszony karjára akasztja a tudományos gyűjtőmunka legfontosabb eszközét, a cekkert és leballag vele a csarnokba, ahol szoros közelségben együtt találhatja a környék növény- és állatvilágának legfontosabb egyedeit a mélyhűtött spenóttól (spinacia oleracea) az előrecsomagolt csirke- (gallida leghornica) aprólékon át egészen a sózott heringig (clupea harengus). A háziasszony, a begyűjtött tudományos anyagot hazacipelvén, a lépcsőházban jóga légzőgyakorlatokat (ászanákat) végez, majd a konyhaüzemben szintetizáló tevékenységbe kezd. Ez másnap délig tart, amikorra aztán eljut a tudományos felismerés szintjére: „Én órák hosszat gürcölök azért a nyavalyás ebédért, ők tíz perc alatt felhabzsolják s még azt se mondják: egészségedre, mama. Hát legközelebb a Lucretia Borgia főzzön nekik vasárnapi menüt!”

2. Szalontánc. A szabad szombat felhasználásának nagyszerű módja, mert nem csupán az aktív pihenőre vágyó háziasszony mozgáskultúráját csiszolja, hanem a vázizomzatot is foglalkoztatja s így felér egy kiadós kocogással.

A háziasszony fuszeklis jobb lábát puha porrongyba bugyolálja, fuszeklis bal lábára pedig speciális vikszelőkefét húz, majd szilaj sasszézásba kezd az ebédlőben fel és alá, mindig a parkett halszálkás mintáinak mentén. Az ügy kulturális jelentőségét fokozza, ha a táncos egyén a nép- és táncdalirodalom gyöngyszemeinek harsány intonálásával festi alá produkcióját. Ilyen esetekben a falba ütközve tudományos eszmecserére is sor kerülhet a szomszéd táncossal, a falon át. Ez nagymértékben fejleszti mindkét fél szókincsét és vitakészségét.

3. Fizikai szakkör. A szabad szombat kimagasló értékű programpontja. A pihenő háziasszony egyetlen kísérletsorozattal a fizika számos összefüggését vonhatja vizsgálat alá. Úgy mint ...

a) Nagy vájdling szenynyes ruhát vonszol a fürdőszobába. Áztatás a kádban: hajszálcsövesség, Archimédesz törvénye, a hexensussz kezdeti tünetei.

b) Azt a pár mázsa nedves göncöt átszállítja a mosógépbe: centrifugális erő, állóhullámok, örvényhatás, a sérv lehetősége.

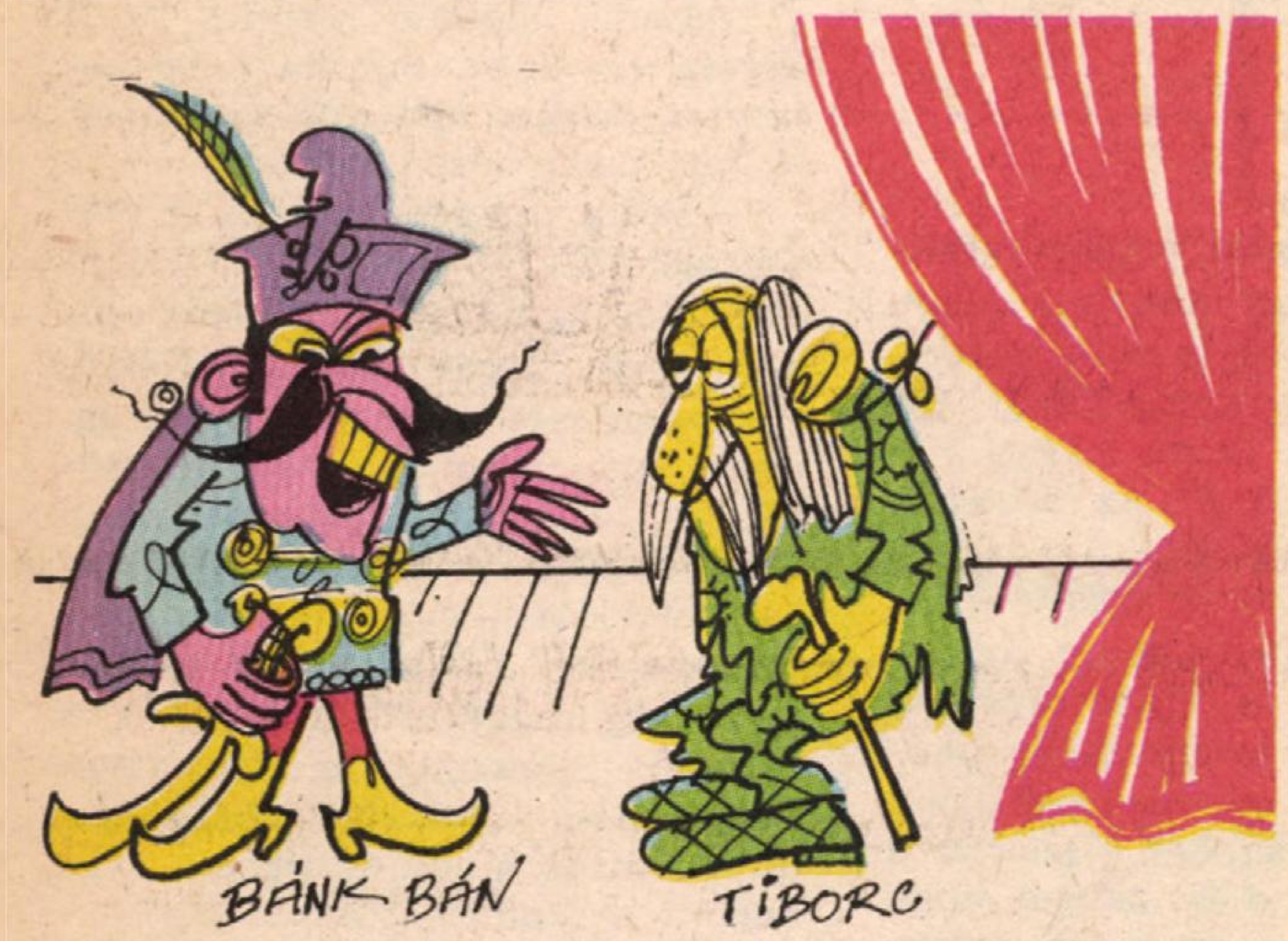
c) Madzagokat húz a konyha és a fürdőszoba légterébe. Teregetés: párolgási hő, ozmózis, páratartalom, a vakolat lassú lemálása, gutaütés.

Mindent egybevetve: megeshet, hogy a háziasszony nem hagy nyomot a világ képén. De, hogy a szabad szombat nyomot hagy a háziasszonyén, az egyszer bizonyos.

Ne legyünk telhetetlenek.

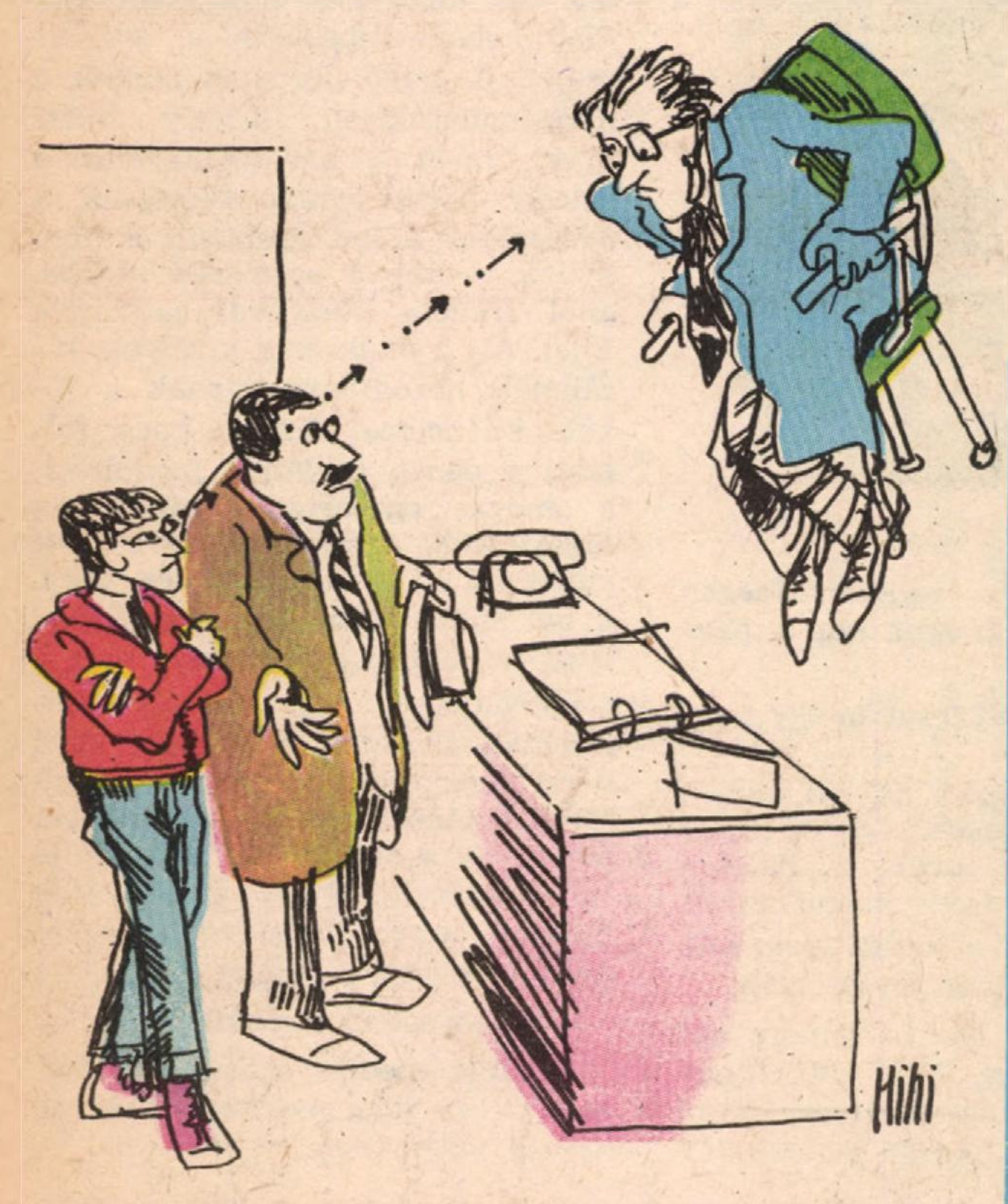
Peterdi Pál

FELEMELIK A SZÍNÉSZEK FIZETÉSÉT

– Remélem, most már nem panaszkodsz ...

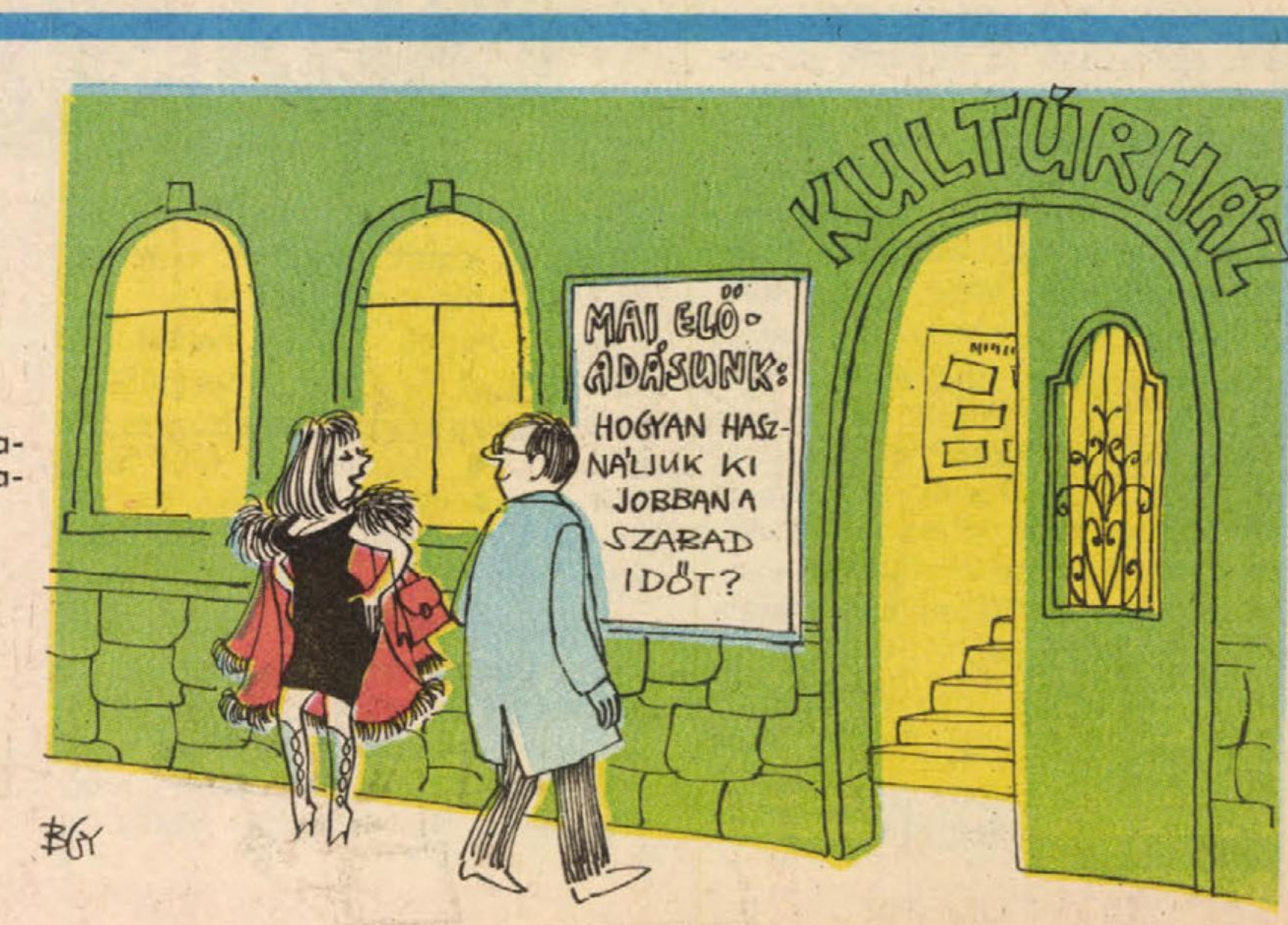
PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ

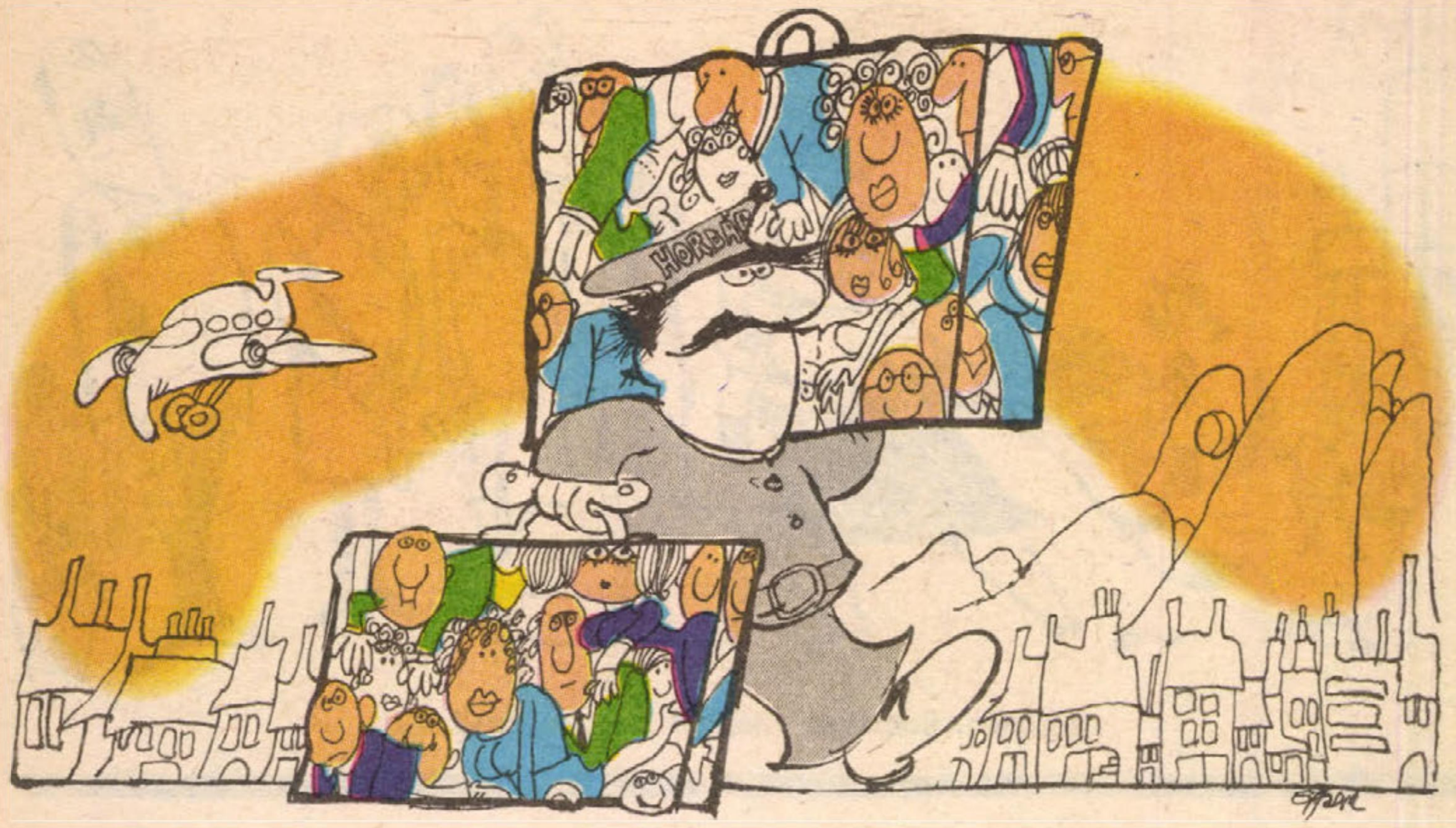
– A fiam illuzionista szeretne lenni ...

ELTÉRÍTÉS

– Gyere, csacsikám, elmagyarázom!

LÁSSUNK VILÁGOT!

– Azért ennyire olcsó társasutazáson máskor nem veszünk részt!

JÓ ÉTVÁGY

KRÚDY GYULA:

A HARMINCHÁRMAS

Emberünk álmában — természetesen a nap az ég közepén állott —, nyitrai püspök volt és éppen parancsot adott a majordomusnak, hogy a tűzoltólegények a helyükön legyenek: nagy képek lógtak a falakon, a padló tükör fényes volt, a szolgák alázatosan hajlongtak, midőn is emberünk felszólíttatott a felébredésre.

— Károly, itt az ebéd! — mondta egy női hang.

Fehér asztalkendővel leborított széket toltak az ágya mellé, a levesnek jó szaga volt, a só fehéren szikrázott ezüst tartójában és piroslott a paprika.

— Ördögbe — dörmögte Károly — minek keltettél fel? A grófnét készültem meggyóntatni.

— Tudom, hogy mindig megcsalsz — panaszkodott az asszonyhang. — Nincs is olyan szerencsétlen nő, mint én. Vajon minek is élek?

Károly a levest kanalazta.

— Talán megint esős idő van odakünn?

— A nap süt.

— Hát miért bolondulsz? Itt fekszem egész nap az ágyban, az orromat sem dugom ki az utcára, máskor legalább a turfra jártam, most azt se teszem, csak fekszem, mindennap, mintha reggelenként agyonütnének. Nem is tudom, hogy mi lesz ennek a vége... Az életből csupán annyi részem van, amit álmodok. Tegnap állatszelídítő voltam, oroszlánok faltak fel a ketrecben, bezzeg akkor nem siettél felkelteni, hogy Károly, itt van az ebéd. Estig viaskodtam az oroszlánnal, mert estére készültél el csupán az ebéddel. Vajon mit csináltál akkor egész nap?

— A városban jártam, munkát kerestem, mert így tovább már nem élhetünk.

— Lári-fári — legyintett Károly —, majd minden megváltozik. Nyerni fogok.

— Mit ér az, ha te nyersz? — panaszkodott a női hang. — Csak a kocsmárosoknak és a nőknek jut a nyereségedből. Pezsgődurrogás, csengő zene és táncosnők ismeretsége: ezt jelenti a te nyereséged. De ha az én sorsjegyemet húznák ki holnap vagy holnapután... egyszerre rendbe jönne minden.

— A bal zsebem a tiéd, életem csillaga. Ha majd nyerek, a bal zsebemet megtöltöm kis kakasos aranyakkal, amelyeket annyira szerettél valamikor. A kakas vígan

állong az arany mezőben és a szakállas frank király bólint.

— Jó napot, Károly bácsi! Hol van a hús? És a sör, a teremtésit!

— Hozom már. Marhahús, amint szereti: a burgonya jól megsült és az ecetes paprika nagyon jó. Tudja, néhány bútordarabot szeretnék venni. Fogasunk sincs.

— Minek az? Pénz kell elsősorban, asszonyom. Ha pénz van, fogasunk is van. Nekem nyerni kell! A kedvéért lemondtam a turfról — beláttam a kedvéért —, hogy ott engem balszerencse üldöz és nem konkurrálhatok a többi urakkal. A csikókhoz hűtlen lettem, pedig mily jó volt a zöld gyepen sétálni, tippelni, a kasszánál fogadni. Csengetés. Start. Barna kislány! Barna kislány! Az ördögbe, fejhosszal megverték...

— Aztán megyünk hazafelé — szólt közbe a női hang. — Gyalog megyünk, mert a villamosra sokáig kell várni és az utolsó pengőnket beadtuk egy pereceslegény fogadásába. A pereces elszökött a pengővel, én mindjárt láttam, hogy rosszképű ember, de maga vakon megbízik mindenkiben. Igazán nagy kár, hogy teljesen idegen embereknek nem adja oda a pénzét.

— Gyöngyvirág, csupán egy pengőről volt szó.

— Igen, de azért nekem gyalog kellett végigjönnöm egy tucatnyi sáros, külvárosi utcán, a félcipőm tönkrement. A taxit megváratjuk, ha még egyszer a turfra megyünk. Gyalog többé nem jövök haza.

— No lássa. Én is mindig ezt mondtam. Nagy baj volt, hogy maga ráült a hozományra, mint egy sárkány. Soha sem tudtam egy jóravaló távcsövet venni. Pedig látcső nélkül igazán alig képzelhető el egy igazi sportsmann. Meg a második helyre menni. Pfuj! Biztos veszteség, mintha csak keresztes pókkal álmodik az ember. A hús pedig kissé kemény.

— Pedig magam hoztam a mészárszékből.

— Még az hozzá, hogy okos ember nem játszik olyan játékot, amelyben nem nyerhet. A nyereség, asszonyom, mindig a helytől, időtől, a lelki diszpoziciótól függ. Maga folyton a nyakamon ült abban az időben, mozdulni sem bírtam magától. Nőktől féltett és számonkérte, hogy mit csináltam a pénzzel. Elveszett, minden elveszett. Nem tudtam lábrakapni, mint Mucus a kancadíjban. Van valami gyümölcs itthon?

— Szőlő.

— Adja ide. Tehát a csikók cserben hagytak, de majd megcsípem én még a szerencsémet a kártyánál. A Pipásoknál áll a roulettbank, a Dominó-kaszinóban reggel hat órakor kezdődik igazán a játék. Az embernek módjában van több helyen kipróbálni a szerencséjét. A golyó pereg és megáll a harminchármason. Károly bácsi nyert, mert a harminchármas a Károly bácsi száma. Eltesszük a nyereséget a bal zsebben és megyünk tovább a szomszéd utcába, ahol francia kártyával játszanak éjjel. Áll a bank és a királyok, királynők karonfogva járnak a fekete kilencessel. Károly bácsi felteszi a pénzt, midőn a fordulónál a „magas en-carte" című figura mutatkozik, a nyereség több mint valószínű. A vörös krupier fizet. A bal zsebbe pénz jön, asszonyom. Most várunk egy darabig, míg a kártyajárás a kövér Holenkához ér. Holenkának soha sincs egy vasa sem, a szomszédai kisegítik, mert hármat-négyet biztosan üt. Reggel benézünk a forradalmi klubba és a lovacska-játéknál kiegészítjük nyereségünket. Hazajövünk és kegyed megveszi a fogast.

— A fogast és a mosdót!

— Most pedig csókoljon meg, eressze le a függönyt, visszamegyek nyitrai püspöknek.

Megkérdeztük rajzolóinkat:

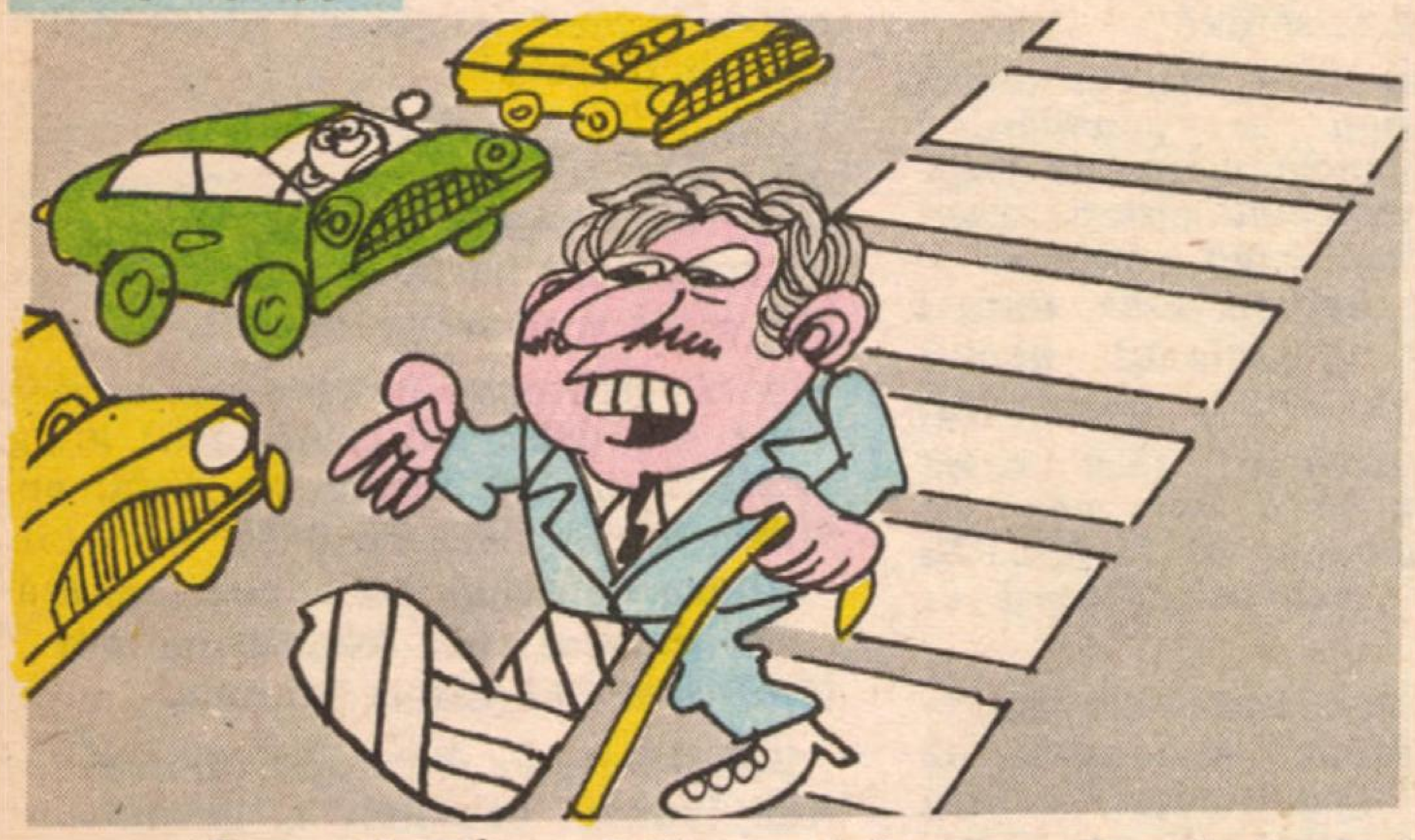
KIT UGRATTAK BE ÁPRILIS ELSEJÉN?

Brenner György:

– A háziasszonyokat . . .

Fülöp György:

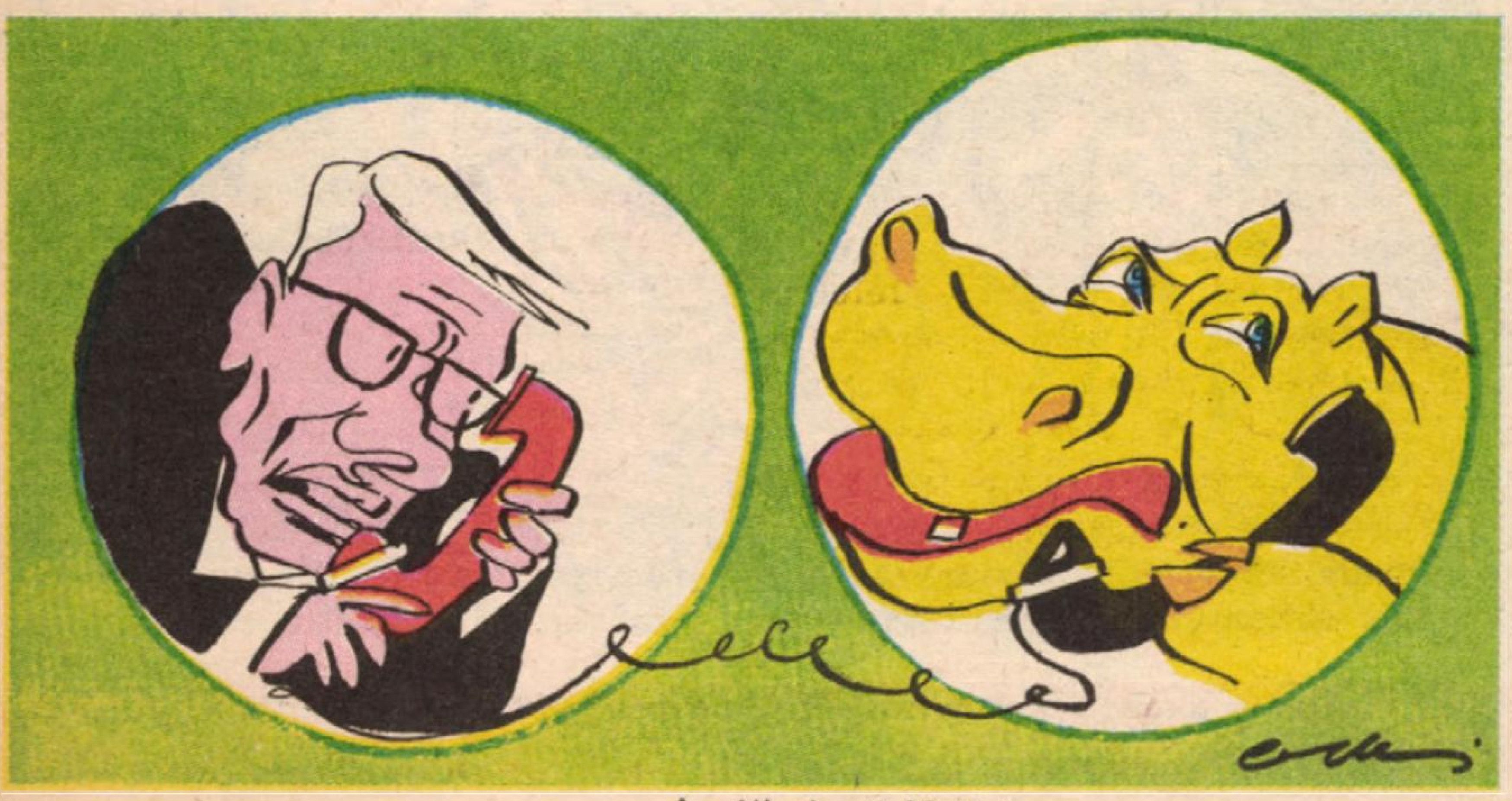
– Egy autóst. Úgy csináltam, mintha nem akarnék átmenni a zebrán.

Balázs-Piri Balázs:

– Saját magamat.

Erdei Sándor:

– Az állatkerti Jónást.

Dallos Jenő:

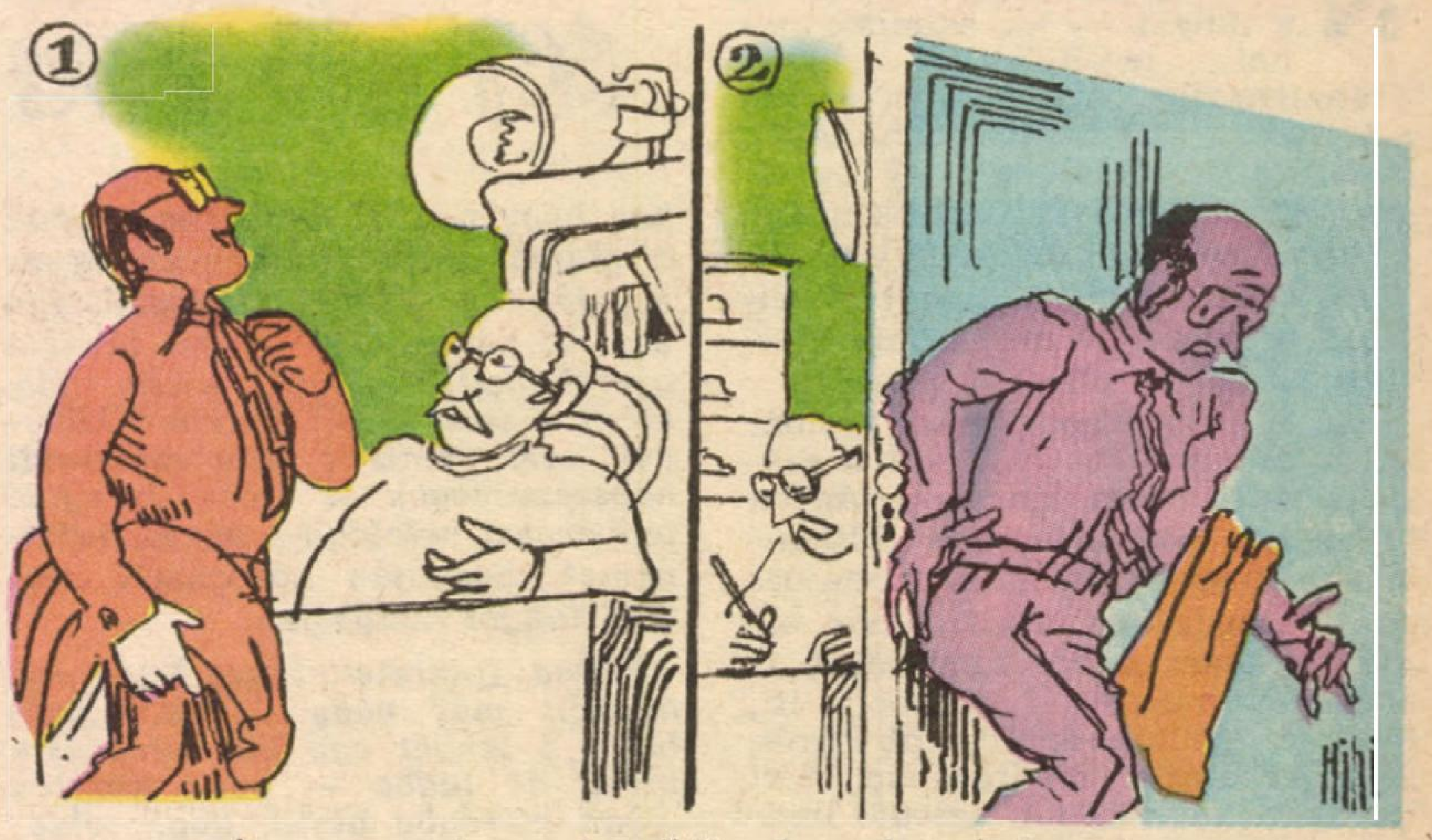
– Sajnos, nem értik a tréfát.

Vasvári Anna:

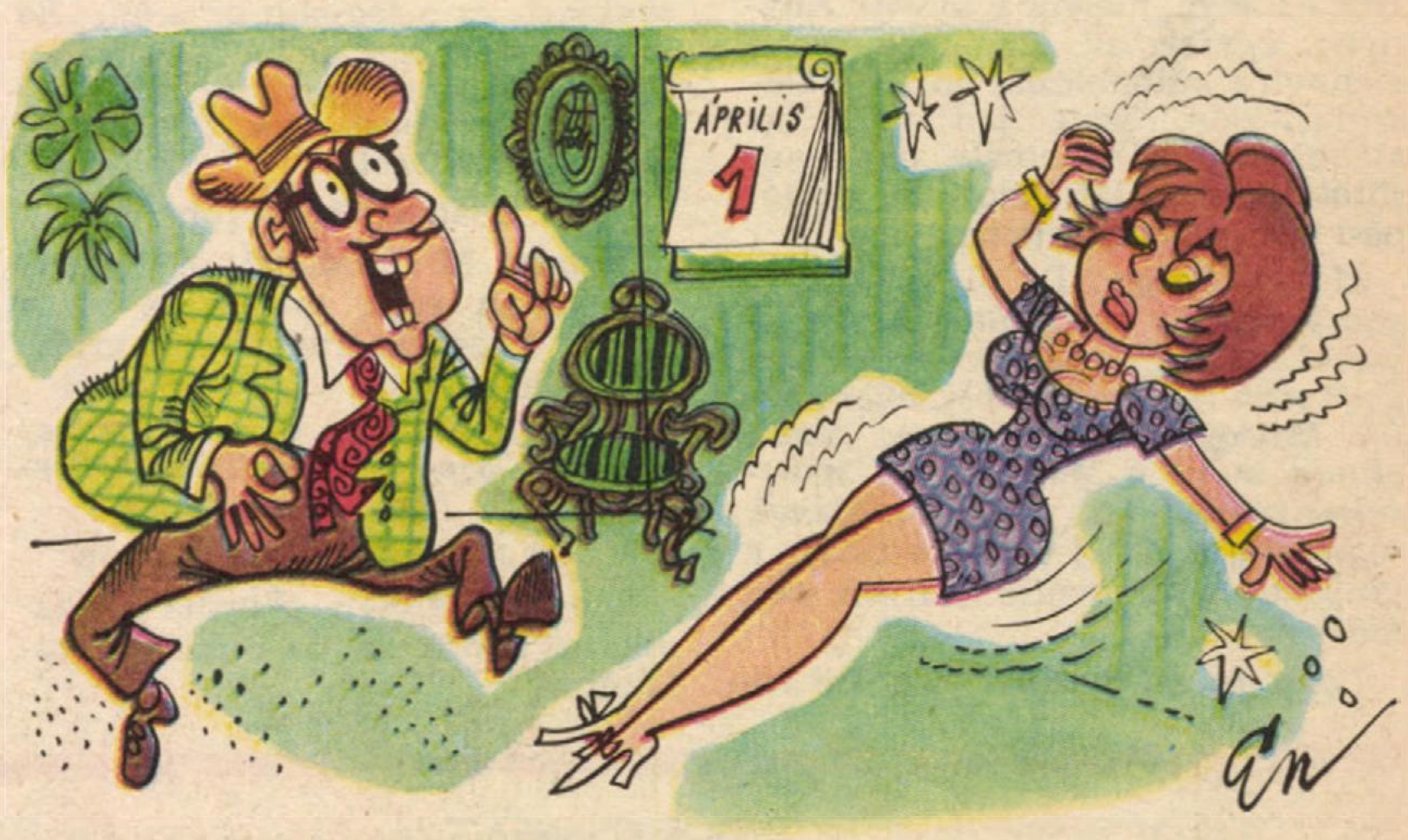
– Önmagamat akartam, de folyton mással beszéltem.

Hegedűs István:

– Az orvosomat. Igazán elhitte, hogy kutyabajom sincs . . .

Endrődi István:

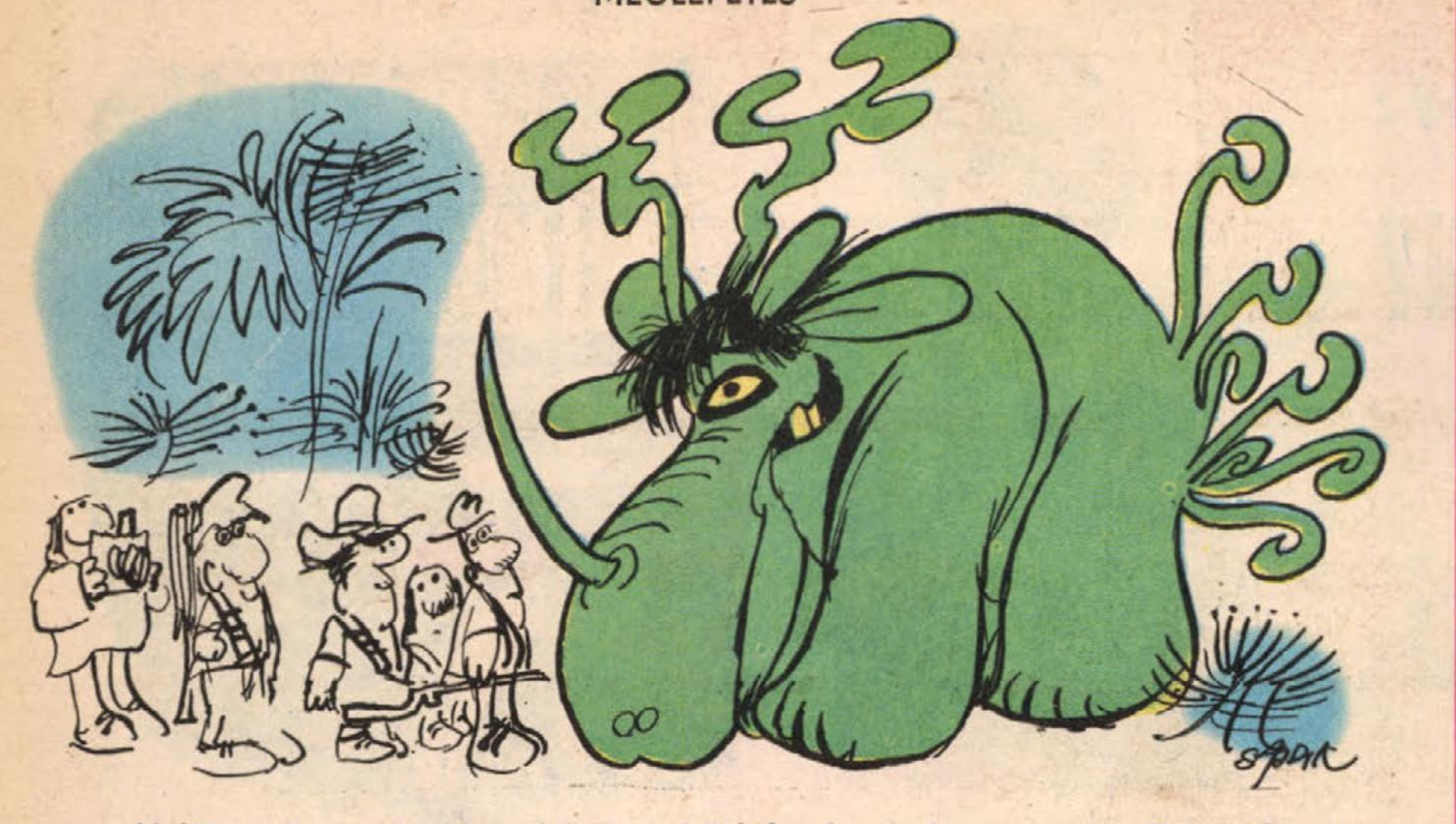
– A feleségemet. Azt hazudtam, hogy elkártyáztam az egész havi fizetésemet, pedig maradt még egy ötvenesem!

Szűr-Szabó József:

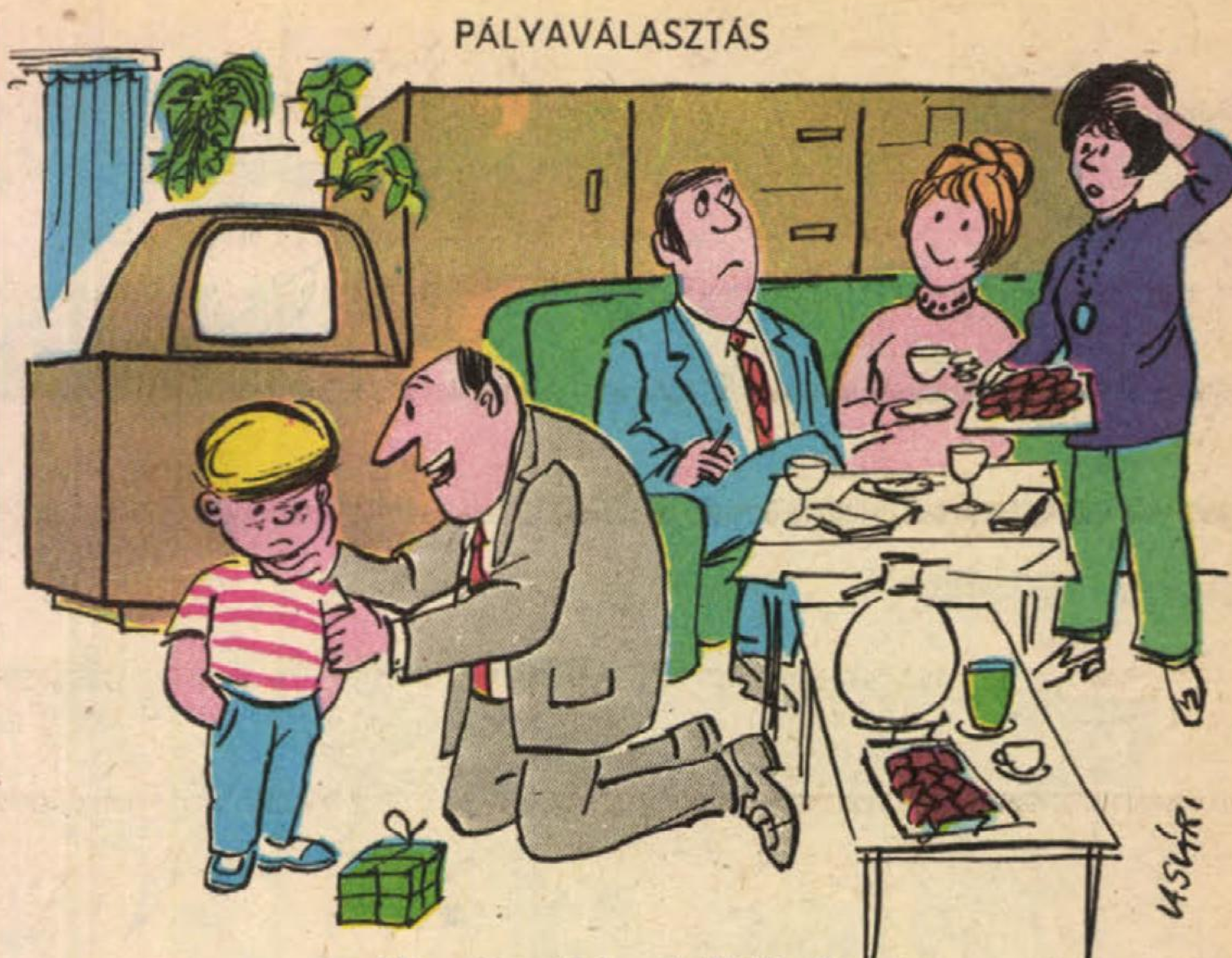
– Egy külföldi autósnak szórakozottságból azt ajánlottam, hogy a Kálvin téren keresztül menjen át Budára.

MEGLEPETÉS

– Valóban úgy volt, hogy kihal a fajtánk, de aztán az egyik ősünk doppingszert vett be.

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Mi szeretnél lenni, Pistike?
– Elrettentő példa.

EGY KIS ÖREG NAPLÓJÁBÓL

Nézd meg az anyját, vedd el a lányát — jut eszembe néhai legénykorom egyik aranyigazsága, amely arra szeretett volna rábeszélni bennünket, házasulandó ifjúságot, hogy figyeljük csak meg, de jó alaposan ám, a szívszerelmünk édesanyját, nehogy csak későn, esetleg búbánatosan tapasztaljuk majd, hogy amilyen az anyja, olyan a lánya is.

Be kell vallanom, hogy ámbár azóta sok minden változott a száguldó évek folyamán, és a lányok többnyire tanultabbak és céltudatosabbak lettek, mint a mamájuk, de a fentemlített aranyigazság bizonyos szempontból napjainkig is érvényes maradt. Legalábbis itt, hazánk épülő-szépülő, aluljárós, felül járhatatlan fővárosában. Mert ha itt mennek ketten egymás mellett, nyáron csizmában, télen libegő selyem pizsamanadrágban — ugyan ki tudná megmondani: melyik az anya, melyik a lánya? Anynyira egyformák. De hogy mégis mennyire különbözők, annak valószínűsítésére szolgáljon talán az alábbi jelenetke, amely egy napsütötte padon játszódott le, tíz lépésnyire a jobb fülemtől.

Mama (horgol. De olyan villámgyors csukló- és mutatóujj-mozdulatokkal, hogy ha én csinálnám ugyanezt, hát másodperceken belül kificamodna a kezem. Aztán elunja kicsit a Mama ezt a sportteljesítményt, a pad támlájának támasztja a hátát és azt mondja a lányának): Mit szólsz: milyen szép idő van?

Lány (nem szól semmit. De lehet, hogy nem is hallja: mit mond a Mama, mert pillanatnyilag és egyidejűleg többféle elfoglaltsága van. A padon ülve a bal lábával gyerekkocsit tologat, kicsit oda, kicsit vissza, a két kezében könyvet tart, amit a dioptrianélküli napszemüvegén át olvas, és egész lényével a baloldalán zengő, keletnémet magnóján közvetített spanyol tangót hallgatja).

Mama (tekintettel arra, hogy ma délelőtt már vagy ötödször próbálja a lányát egy kis csevegésre bírni, de hiába — most hirtelen olyan méregbe gurul, hogy felugrik és száguldani kezd. Egyenest a Dunának, vagy a villamos alá, mindegy, hisz ő már úgy se kell senkinek és a legjobb az lenne, ha őt sohase szülték volna erre a keserves világra. Épp itt tart ádáz nemlétezési vágyában, amikor a lánya utána szól).

Lány: Mama! Hova rohansz?

Mama: Mit érdekel az téged? Érdekeljen csak tovább is az a rablógyilkosokkal teletömött krimi, amit úgy falsz!

Lány (mosolyog, nagyon kedvesen, de sajna, kicsit fensőbbségesen is). Ez nem krimi, mama.

Mama (közelebb jön): Hanem?

Lány: Nyelvtan. Április huszadikára tűzték ki a francia alapfokúmat.

Mama (elkeseredetten): Nyelvvizsga? Már megint? Hát nem elég neked az orosz középfokú, meg az angol felsőfokú?

Lány (talán most megint elmagyarázná, hogy ez pénzkérdés, mert, ha a francia vizsga is megvan, akkor újra emelkedik az alapfizetés, ennyivel, meg ennyivel — de mindezek helyett csak annyit mond, kissé nyugtalanul, hogy): Mama, vigyázz! Ott a Bori néni!

Mama: Jesszusom! *(Ezt azért mondja, mert ha a Bori néni ott van, akkor azonnal itt is lesz. És tényleg. Már meg is érkezett és azt mondja.)*

Bori: Sziasztok, kicsikéim, hogymint vagyogattok? *(Sziasztok, az annyi, mint „szervusztok". Bori néni ezt a sziasztokot egy házibulin hallotta, fiataloktól, és azért mondja ő is így, mert az ember soha nem lehet elég fiatal. Aztán hozzáteszi az eddig mondottakhoz, hogy):* Sütkérezünk, sütkérezünk?

Mama: Hát azt is kell néha. *(És gyengéd büszkeséggel mutat a lányára.)* Ez a szegény gyerek annyit dolgozik! Most is készül. Francia középfokúra! *(Azért mond középfokút, hogy Bori néni pukkadjon, de megjárja, mert Bori visszavág.)*

Bori: Az én lányaimnak ilyesmire nincs szükségük. Orvos a férjük, meg ügyvéd, aki ingatlanokat közvetít. Ők igazán jól mentek férjhez!

Lány (higgadtan): Na, azért csak mi is megvagyunk, csendesen. *(A gyerekkocsira mutat.)* Amint látja, Bori néni!

Bori: És mi lesz a második gyerekkel? Mert anélkül nincs ám családi pótlék!

Lány (még higgadtabban): Mi nem pénzért kapjuk a gyereket, Bori néni. Arra való a nyelvvizsga. Ha meglesz a harmadik vizsga, akkor jöhet a második gyerek.

Bori (még gyorsan elmeséli, hogy most jön Olaszországból, ahol ezt vette, meg azt vette, de valami olyan olcsón, hogy az nem igaz!)

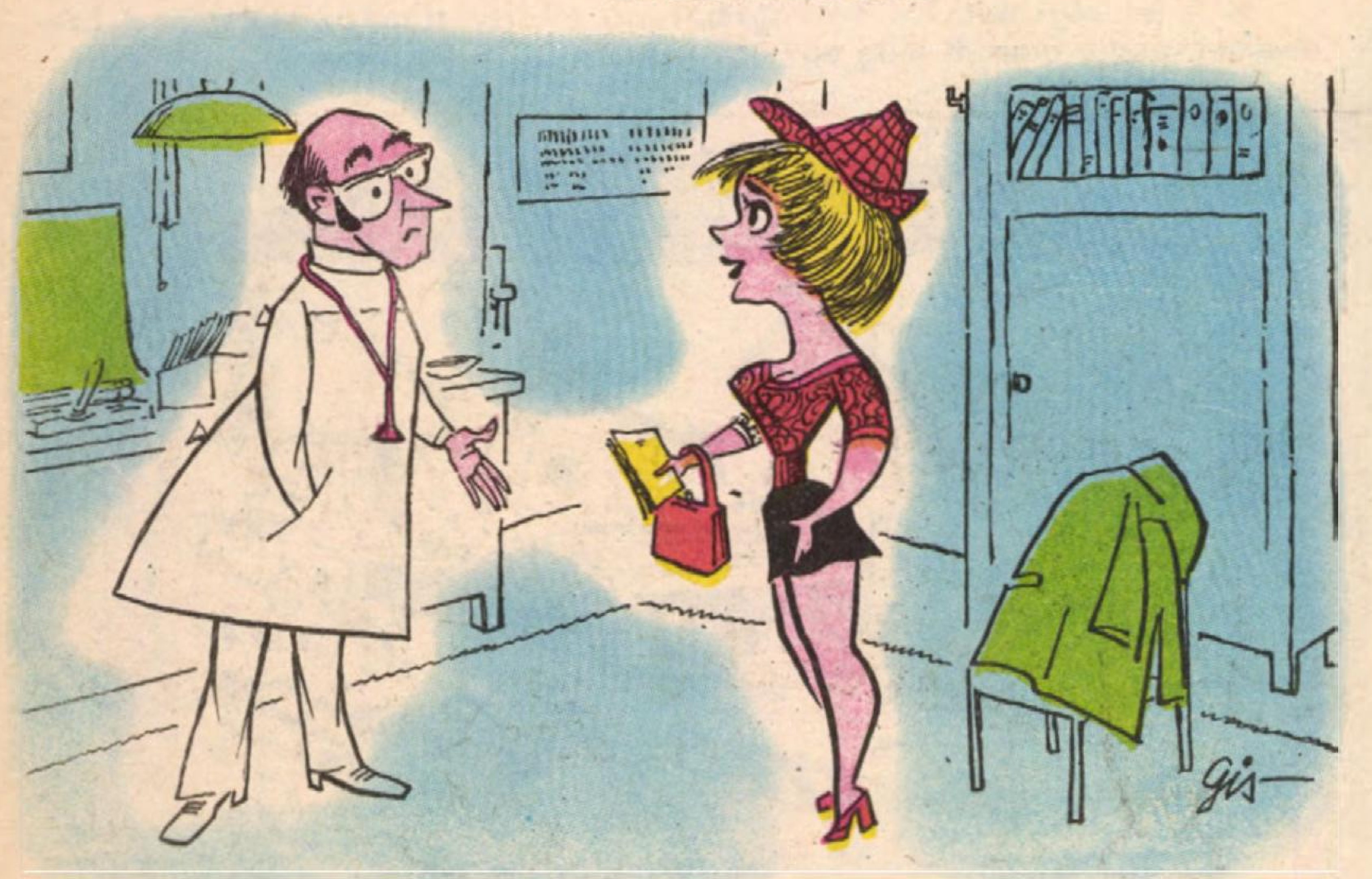
Mama (valljuk be: egy kicsit azért irigyen): Na, képzelem: miféle kacatokat sóztak ott rád!

Bori (királynői fölénnyel): Énrám? Aki lyukat beszélek a hasukba, olaszul? Nem, szívecském! Engem abban az országban már nem lehetne eladni! *(És ezzel ellejt.)*

Lány (mosolyogva néz utána): Hát ebben azért igaza van. Nem lehetne eladni. Mert hol az a gügye olasz ürge, aki megvenné? *(És ezek után kiki maga mesterségét folytatja. A Mama horgol, a Lány ringat és tanul. De vajon mit csinál üres óráiban Bori néni? Pedig van neki üres órája elég. Naponta huszonnégy.)*

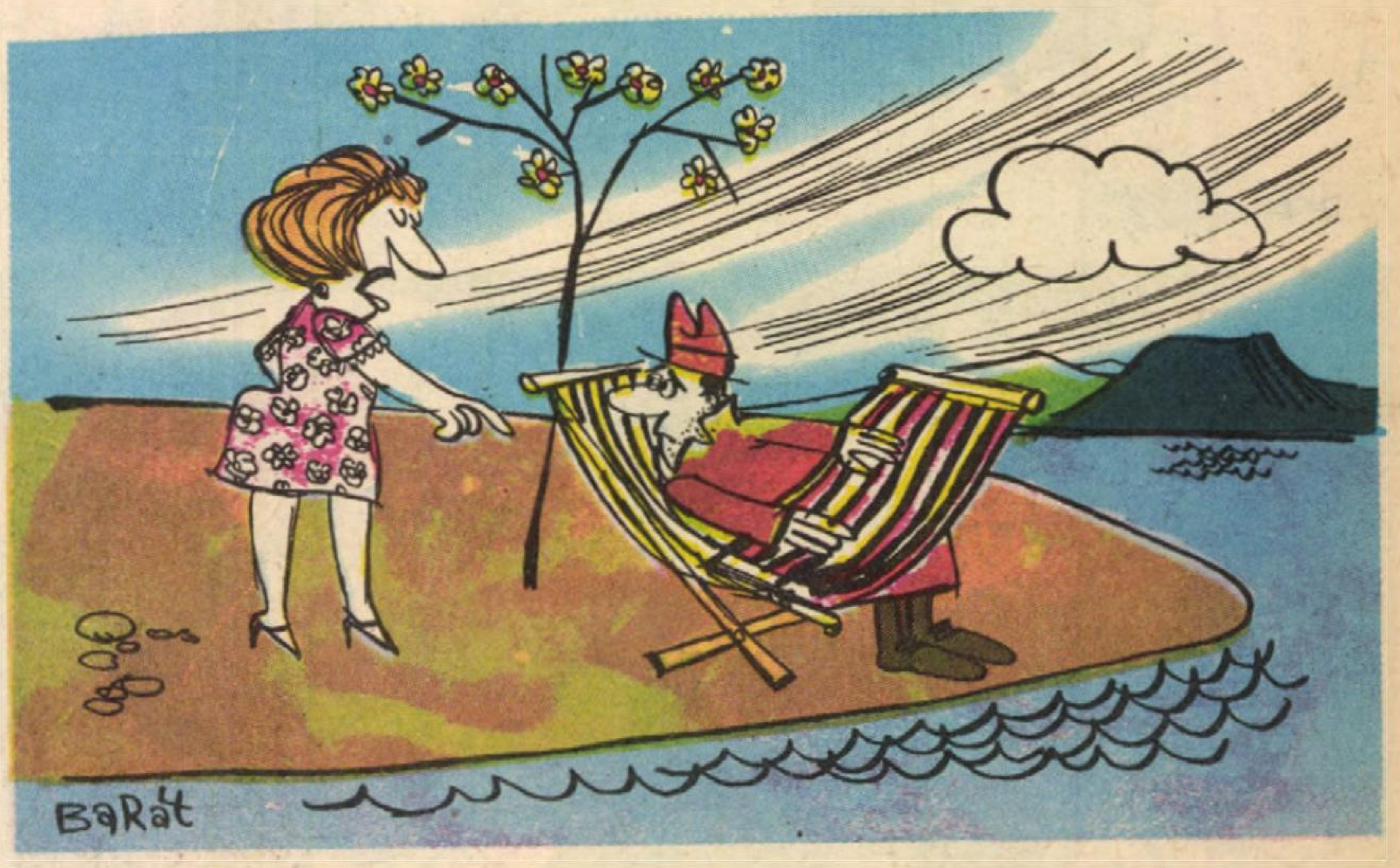
Zágon István

JOGOS KÍVÁNSÁG

– Doktor úr, írjon fel valami csillapítót, mert a munkatársaim a hivatalban nagyon idegesek...

ELŐSZEZON

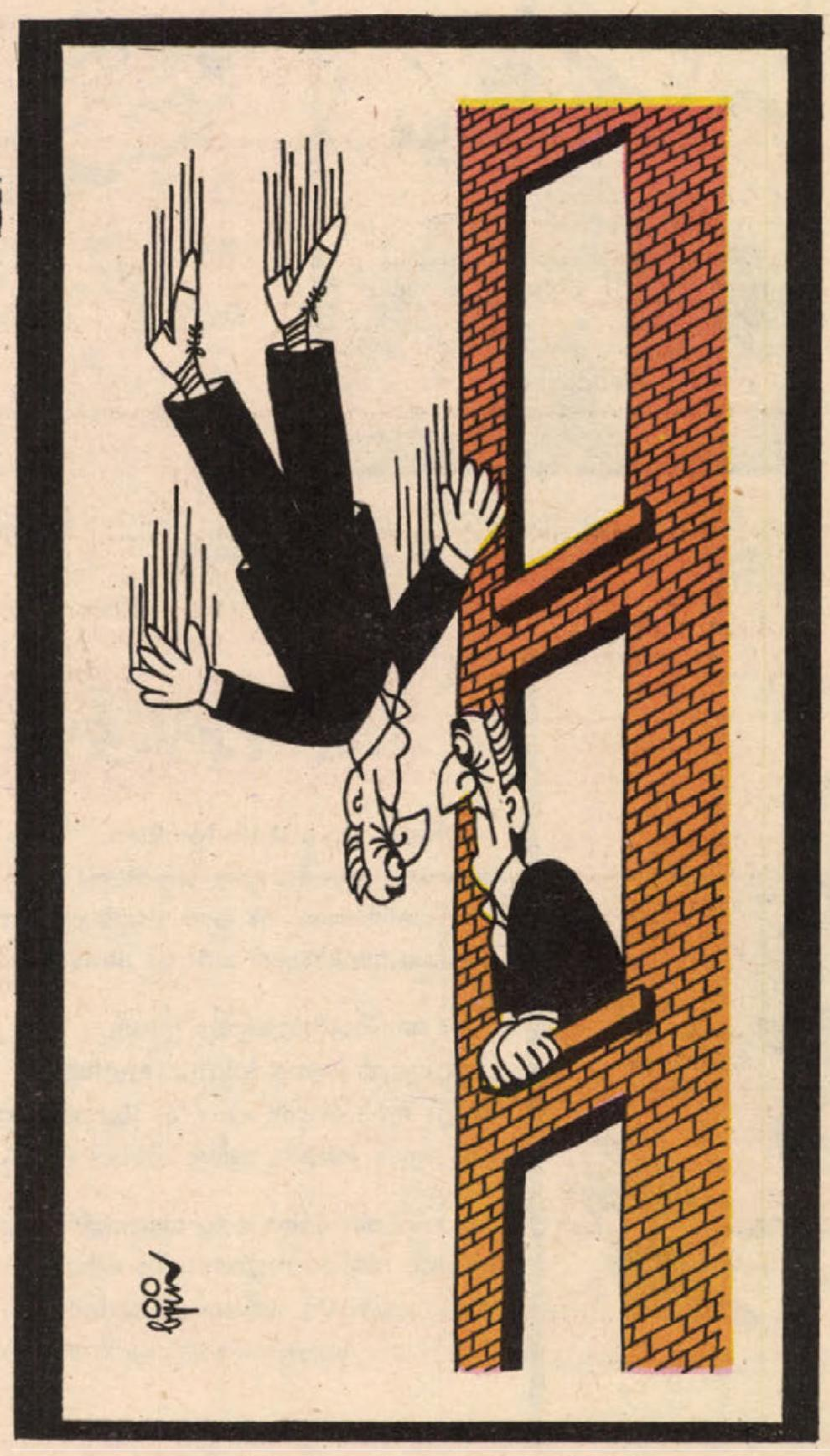

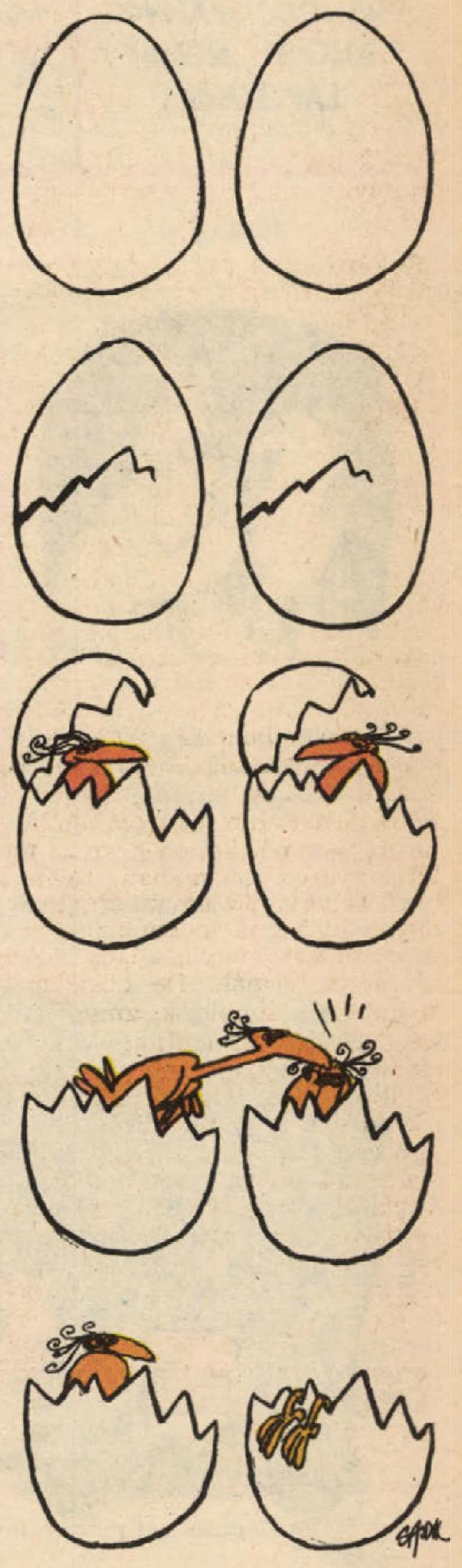
– Én a főszezonban visszajövök. Addig vigyázz a nyugágyakra...

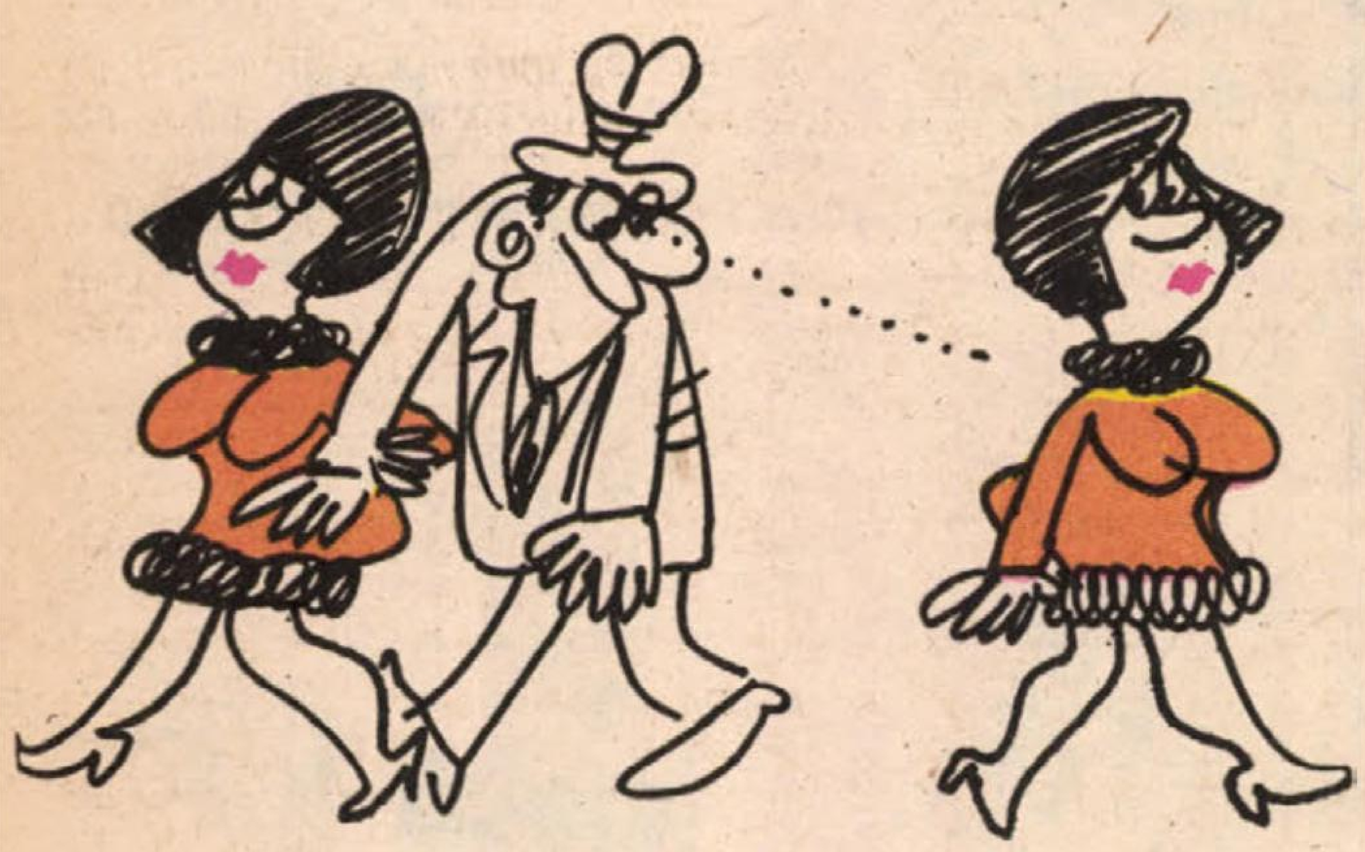
HASON-MÁS

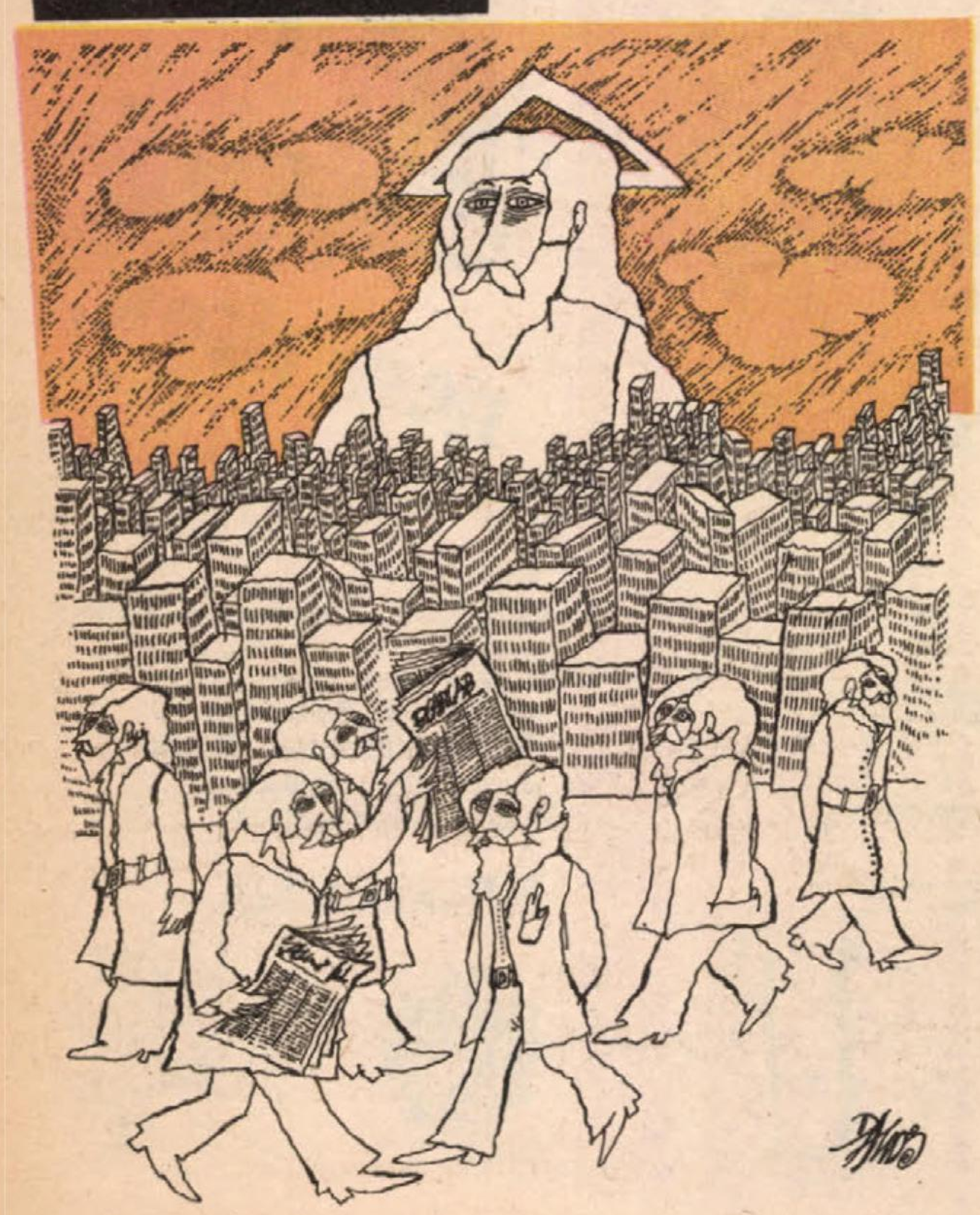

HEGEDŰS,
FÜLÖP,
DALLOS,
BRENNER,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
SZŰR-SZABÓ

IMPORT HUMOR

(FRANCIA, SPANYOL, ANGOL, NÉMET LAPOKBÓL)

PEDAGÓGIA

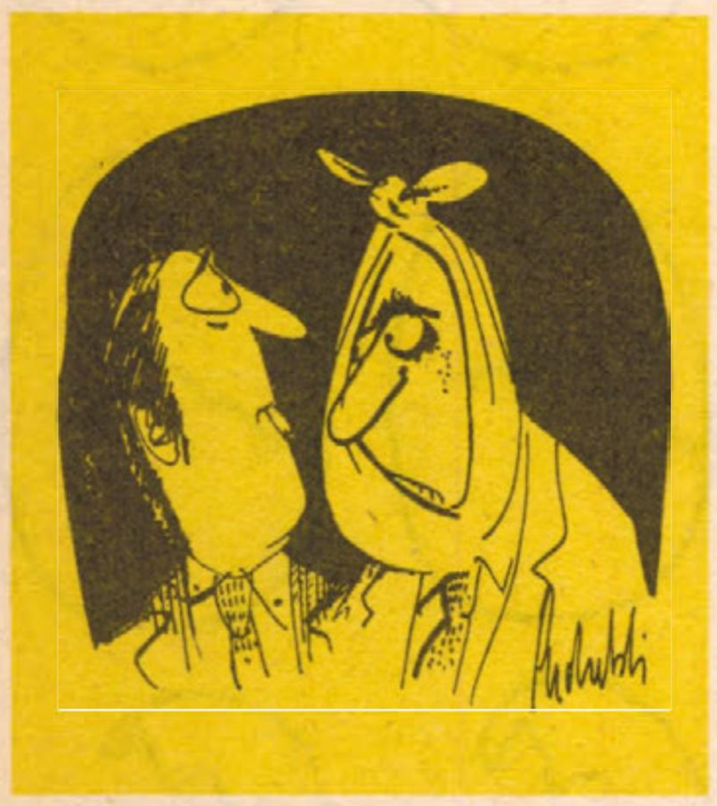
– Látod, kisfiam, milyen jó apukád van? Megszúrtad és mégsem sír...

MÁSODIK MŰSZAK

– Papa, gyere be, ez a te műsorod: elkezdődött a főzőtanfolyam!

BARÁTOK

– Mit állapított meg az orvos?
– Állkapocstörést.
– És a megyei bíróság?

ÜZEMI MEGBESZÉLÉS

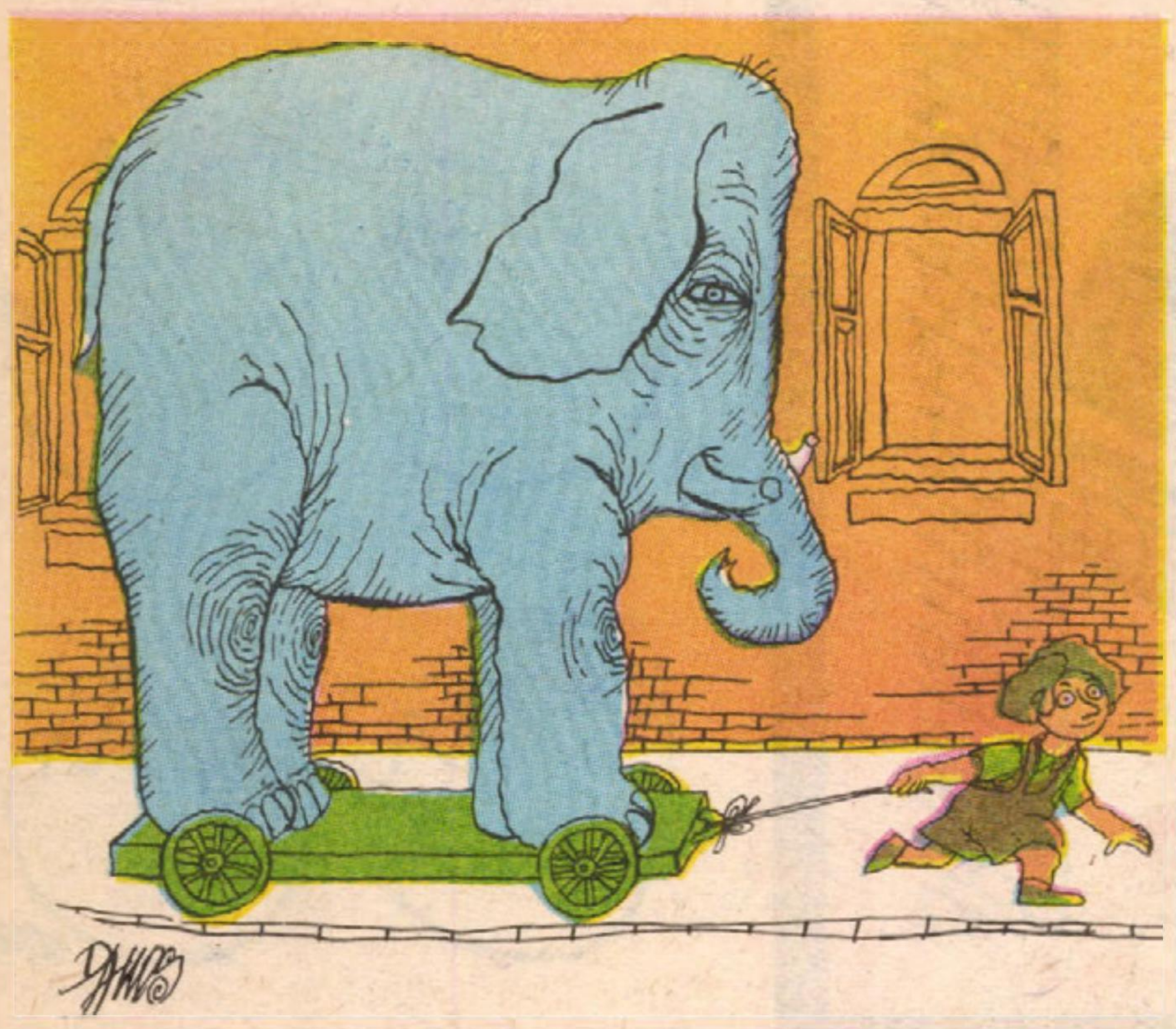
– Kartársak, nemsokára itt lesz a televízió... Miről panaszkodhatnánk?

JOGOS BÜSZKESÉG

– No, ezt csinálja utánam a Beckenbauer!

MINDENT A GYEREKÉRT

TRAGÉDIA

A rohanó idő elszállt felettem,
de ajkad ízét én nem feledtem.
Még emlékszem az első, tiszta csókra,
de nem emlékszem már az utolsókra.

Mert amióta feleségem lettél,
csak csupa finom falattal etettél.
És így múlt el sok nyár, és jött sok ősz, tél,
s te egyre jobbat, egyre többet főztél.

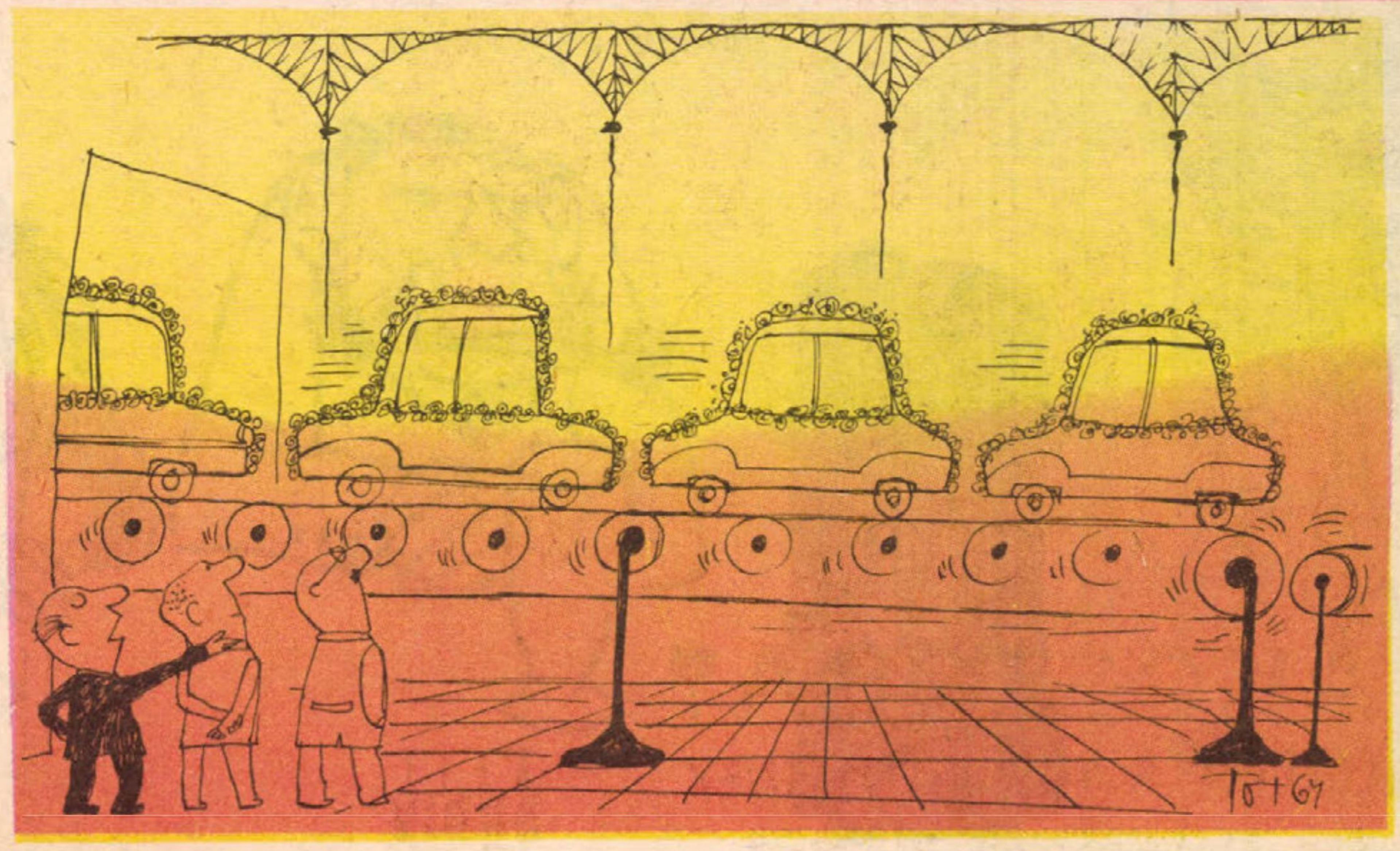
Bár szemem néha még megakad rajtad,
ma már hiába vágyom édes ajkad.
Mint messzi táj, nekem elérhetetlen,
mert – oly nagyon meghíztunk mind a ketten.

(Só)

FIGYELMES AUTÓIPAR

– Kérem, mi gondolunk a házasuló fiatalokra is!

TÜCSÖK és BOGÁR

CSALÁDTAGKÉNT ÉL a bakui Berberov családban King, az állatok királya. Az asztalnál is megvan a helye és a kötelező fürdetés alól ugyanúgy nem vonhatja ki magát, mint a gyerekek

Státusszimbólum

A társadalmi rang és anyagi helyzet külsőségekben megnyilatkozó hangsúlyozása manapság igencsak divatos. Saját házunk táján — már akiknek ez valóban fontos és persze a pénztárcájuk is engedi — a rangkórságban szenvedők az autójuk márkája, kutyájuk mérete és fajtája szerint próbálnak „kiemelkedni” az átlagemberek sűrűjéből. Odaát a nyugati világban, ahonnan ez az egész szemlélet származik, már régen túl vannak a mi hazai szokásainkon. A kocsi, a kutya már nem cikk — ahogyan mondani szokták. Ámde, pedigrés vadállatok tartásával még némi előnyre lehet szert tenni a divathóbort megszállottjai között. Némi humorérzékkel szemlélve a dolgot még igaz is lehet: egy oroszlánra mindig büszkébb lehet a gazdája, mint megfordítva!

— hr —

— Na, most családtag vagy státusszimbólum? Megöl ez az átkozott bizonytalanság...

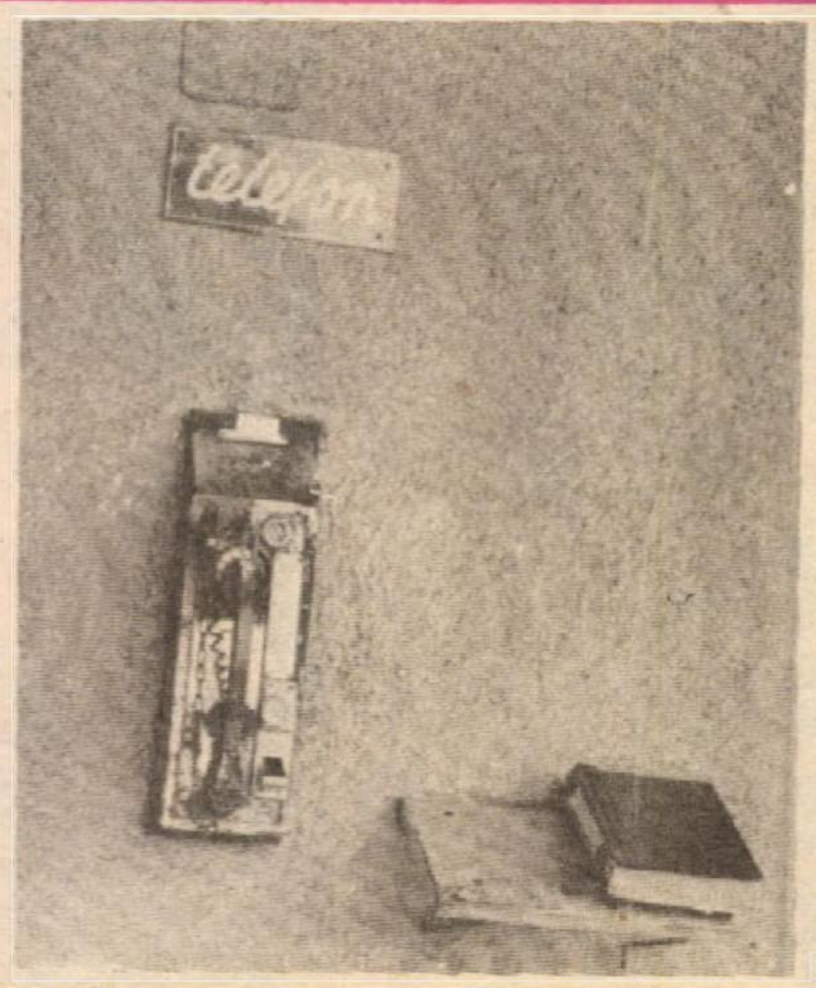
(A Lobogóból és a Képes Újságból ollózta Zsótér András, somoskőújfalusi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

földi kutató műszereivel „befogott”. Ha elfogadjuk azt az elméletet, hogy az univerzum körülbelül 12 milliárd fényévvel ezelőtt keletkezett, nagyon közel kerültünk az Élet előtti állomáshoz. Még a csillagok születése előtti állomáshoz is.

Mi ugyan csak ötvenegynéhány kilométerrel ezelőtt születtünk, mégsem fogadjuk el ezt az elméletet. A fényév tudniillik hosszmérték, még ha 12 milliárd is.

(A „Magyar Hirlap”-ban észlelte ifj. Czellecz Zoltán)

Valóban?

(A Könyves Kálmán körúton fotózta: Feledi Sándor)

Tiszta hoszon ...

(Várvölgy határában fotózta Tóth Jenő)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

A professzor szobájába benyit a felesége:

— Apuka, behoztam neked a kis Péterkét...

— Péterke? — kérdezi szórakozottan a tudós. — Tedd a P betűhöz...

*

Elsősegély-nyújtásról magyaráz az előadó:

— Ha megfagyott embert találunk, azonnal vigyük meleg helyre, vetkőztessük le és dörzsöljük be a testét hóval...

— Szentisten! — kiált fel az egyik hallgató. — Mit csinálunk nyáron, amikor nincs hó?

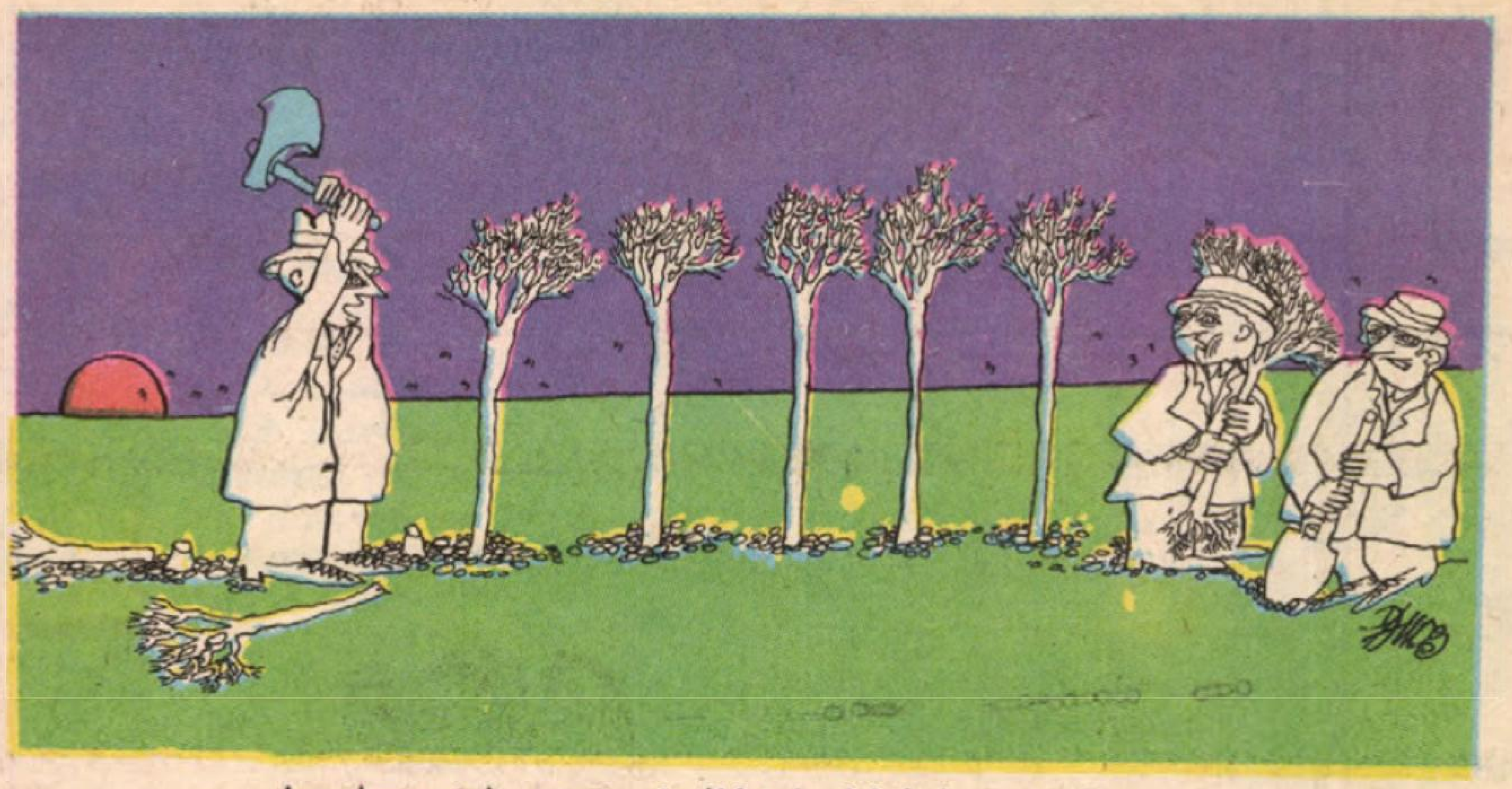
REKLAMÁCIÓ

FÁSI-TÁSI HÓNAP

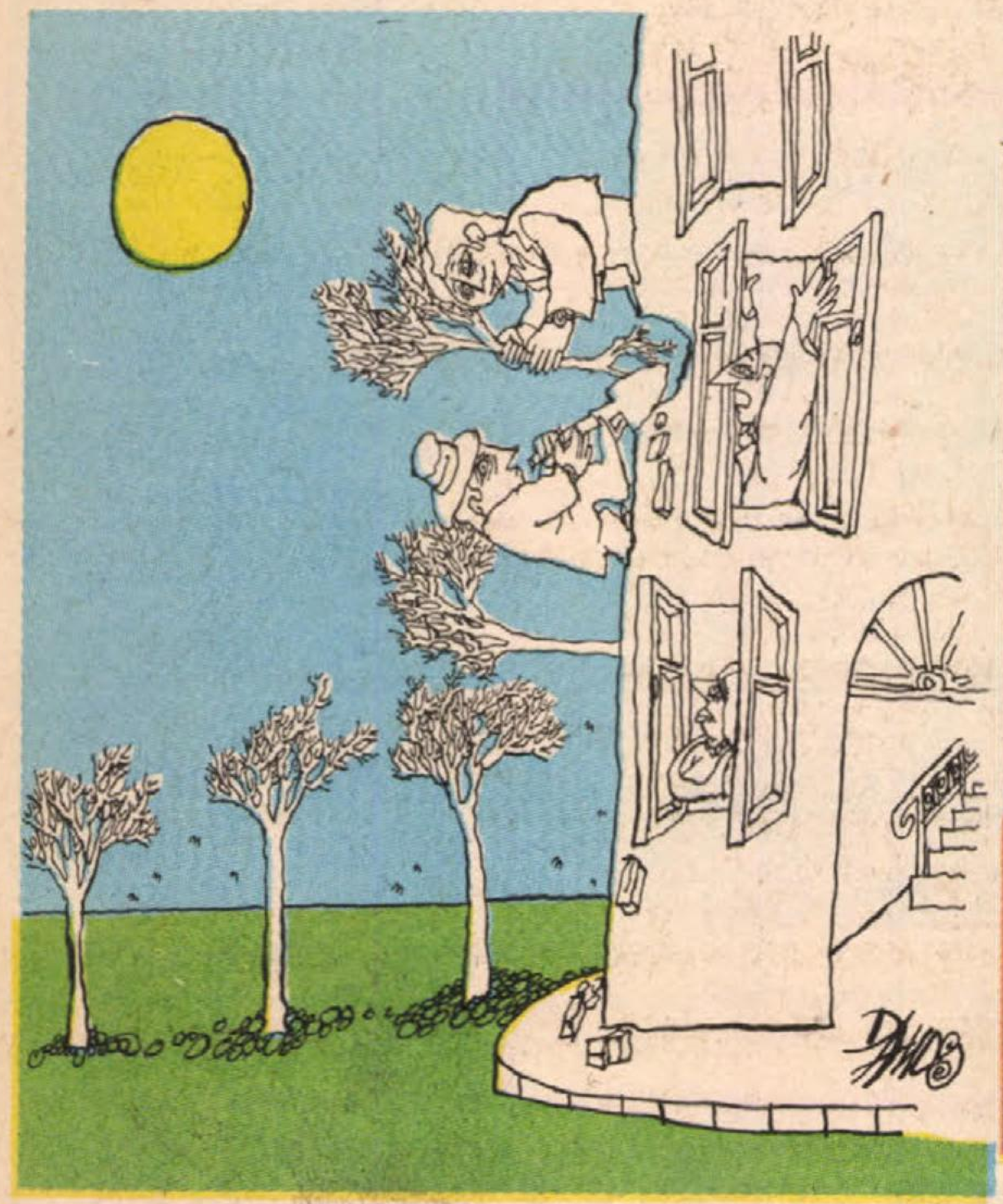
Dallos Jenő rajzai

MUNKATERVEZÉS

– Igyekezzetek, mert mindjárt beérlek benneteket...

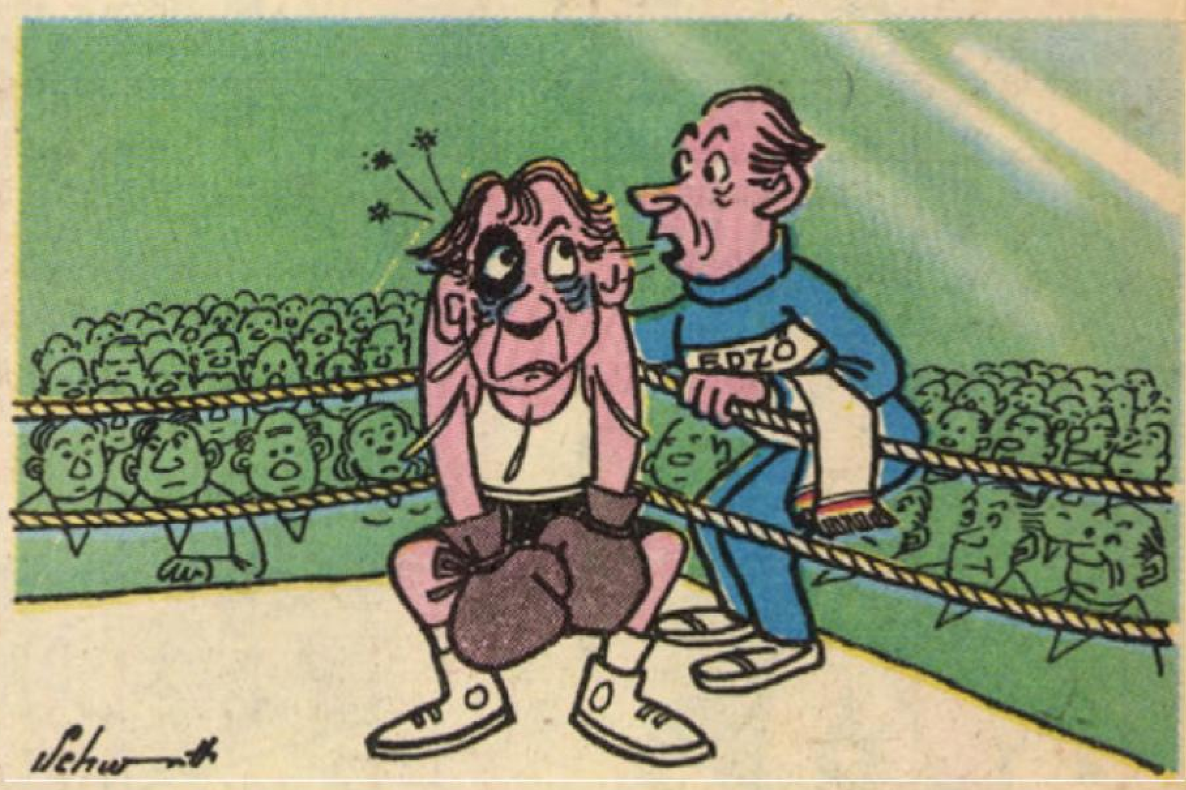
ABSZOLÚT FÁSÍTÓK

PECH

A HARMADIK MENET ELŐTT

– Mindig mosolyogj! Az idegesíti az ellenfelet...

APAI BÜSZKESÉG

– Látjátok, nekem, hála istennek, van miből inni!

KÉT FA ÉS HÁROM CSERJE

A minap, a budai Orchidea dombon járva, meglepetten láttam, hogy a Kutykuruty-dűlő 79/t és 79/u számú házak között van egy csaknem 3,5 m² nagyságú és még mindig beépítetlen terület, s azon két fa áll.

Először azt hittem, hogy csak káprázik a szemem, de aztán odamentem, és megtapogattam a fákat, amelyek közül az egyik (mint később a lexikon alapján azonosítottam) jegenye nyárfa (populus pyramidalis), a másik vadgesztenyefa (aesculus hippocastanum).

Nos, ott áll ez a két fa, és elfoglalja a tenyérnyi, de értékes telket. Így aztán semmit se lehet építeni rá.

Megtudtam, hogy a két fát a környéken lakó öregek titokzatos protekcióval oltalmazzák.

Beszéltem velük, nem is titkolják, sőt szinte kérkednek vele: úgy döntöttek, hogy megőrzik a két fát. „Miért?" — kérdeztem. Azt válaszolták, mert árnyat ad. Tetszenek érteni? Ma, amikor oly nagy választékban kaphatók az import anyagból készült műanyag redőnyök, ma nekik fára van szükségük. „És még miért?" — kérdeztem én. Azt magyarázták, hogy mert temperálja és tisztítja a levegőt. Tetszenek érteni? Ma, amikor százegyféle légkondícionáló készülék kapható, sőt a hazai gyártmányok OTP részletre is, s az ózon-tablettákat fillérekért árusítják, nekik fára van szükségük. „Talán még másért is tetszenek pátyolgatni ezeket a fákat?" — kérdeztem finom gúnnyal. Az egyik ag-

gastyán reszkető kézzel fölmutatott az ágak közé. Én nem láttam semmit, de ő azt mondta, hogy ott egy madár fészkel. Tetszenek érteni? Ma, amikor az Állatkert madárházában tudományosan rendszerezett madarak állnak mindenki rendelkezésére, nekik saját madárra van szükségük.

Nem tenném szóvá ezt a két fát, ha nem tapasztalom alig két utcával odébb, hogy a járda drága, szép betonját egy ház előtt három helyen vandál kezek feltörték, szabályos kerek lyukakat alakítottak ki, azokba földet hordtak (Vajon honnan?!), és közepükbe teljesen érthetetlenül cserjéket ültettek. Manapság! Zöldet a városba!

Nyilvánvaló, hogy jelenségről van szó. Ezért tartom kötelességemnek, hogy felhívjam az illetékesek figyelmét.

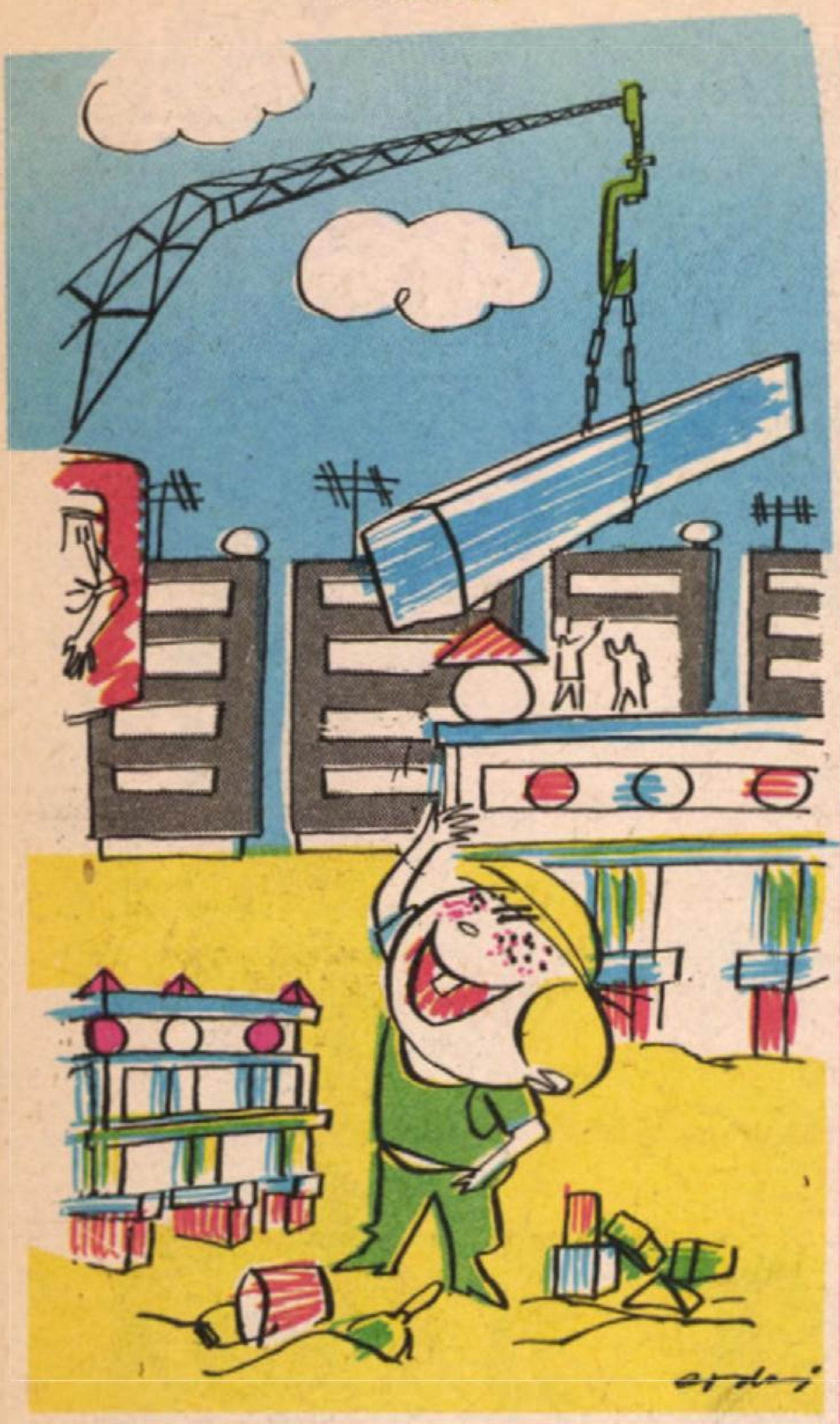
Az idősebbek még talán emlékeznek rá, hogy szép fővárosunkat valamikor mennyire ellepték a fák, a cserjék, s az egyéb értelmetlen növényféleségek. Talán még azt sem felejtették el, hogy mily sok problémát okoztak (pl. minduntalan nekimentek az autóknak), s milyen fáradságos munkával, mennyi áldozattal sikerült csak megszabadulnunk tőlük.

Most pedig akadnak egyesek, akik kispolgári szentimentalizmusból, romanticizmusból és anarchizmusból, újjá akarnák teremteni a provincializmusnak ezeket a kritériumait.

Remélem, hogy az illetékesek, de maguk a széles tömegek is akcióba lépnek, s még csírájában sikerül elfojtanunk az ilyen és efféle korszerűtlen ténykedéseket.

Sólyom László

A MINTA

– Most egyet keresztben!

RÉBUSZ

280. rejtvényünk megfejtése:

Csupaszív

A 100 forintos díjak nyertesei:
Doff Imre, 1054 Bp. Bajcsy-Zs. út 62.
Bolvári Péter, 2600 Vác, Banda Marci u. 4.
Horváth Katalin, 9700 Szombathely, Söptei út 7.

281. REJTVÉNYÜNK

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 8-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

KÉT NYUGDÍJAS

Angliában nyugalomba vonult Anthony Huntley Gordon színházi rendező. A búcsúbanketten megjelent újságíróknak kijelentette: „Ez a foglalkozás olyan, hogy ha az ember nem hagyja abba a hajszát, tönkremegy". Huntley Gordon utoljára 1952-ben rendezett színdarabot, mégpedig Agatha Christie Egérfogó című darabját, amely azóta egyfolytában megy az egyik londoni színházban, s amelyre annakidején előadásonkénti honoráriumra szerződött.

Egy másik elégedetlen angol nyugdíjas: George Roddis utcaseprő, Laughton városában, A helyi tanács felszólította, hogy hatvanéves szolgálat után, 84 esztendős korában vonuljon nyugalomba. Az utcaseprő nyilatkozata: „Ha tudtam volna, hogy ideiglenes állásról van szó, meg se pályázom. A búcsúbankettre pedig nem megyek el".

ZOOLÓGIA

Berwick városkában egy bíróság felmentette a kegyetlenség vádja alól Eleanor Donoghy 16 éves leányt. Miss Donoghy egy halfeldolgozó üzemben dolgozott és rajtakapták, amint apró rákokat dobott egy forró tűzhely tetejére. A vádlottat azért kellett felmenteni, mert a tanácskozásra összehívott amerikai és angol zoológusok nem tudtak megegyezni abban, hogy a rákok egyáltalában éreznek-e fájdalmat.

A lapok ugyanezen a napon közölték, hogy szabadlábra helyezték Calley hadnagyot, az emlékezetes vietnami My Lai-vérengzés irányítóját. A Pentagon „zoológusai" úgy látszik eldöntötték; emberek nem éreznek fájdalmat.

KI HÚZZA EL?

Az angol „streak" szó az alább tárgyalt esetben körülbelül azt jelenti, mint „elhúzni a csíkot". A „streaking" az amerikai egyetemek legújabb divatőrülete, s külön érdekessége, hogy a „csíkot" meztelenül húzzák el. A „streaking" során mezítelen egyetemi hallgatók végigrohannak a tantermeken, az egyetemek folyosóin, ám leginkább a sikítozó lakókkal teli lánykollégiumok szobáin. Az eddigi „streaking" rekordot az észak-karolinai egyetem tartja. Itt a hőstettben 150 egyetemi hallgató vett részt.

A pennsylvániai egyetem diáktanácsa közölte: Washingtonban április folyamán tömegesen akarják „elhúzni a csíkot" a washingtoni Fehér Ház előtt, hogy kikényszerítsék Nixon lemondását.

ESIK A „MAO-TAI"

Hong-Kongban közölték: Kína váratlanul ötven százalékkal leszállította a mao-tai nevű pálinka export-árát. A kínai „tüzes víz" Nixon pekingi látogatása idején lett divatos az elnököt kísérő amerikai újságírók körében, s a reklám nyomán kezdetben tekintélyes mennyiséget szállítottak belőle az Egyesült Államokba. Hong-Kong legnagyobb borkereskedője így nyilatkozott: „Peking azért volt kénytelen csökkenteni a pálinka árát, mert Kína ma már nem olyan divatos az Egyesült Államokban, mint két évvel ezelőtt és a kereslet csökkent".

A BAJNOKOT KIÜTIK

A világ nehézsúlyú ökölvívó bajnoka, George Foreman és felesége a texasi Houston városában viharos bírósági tárgyalás után elváltak. A feleség 325 000 dollár végkielégítést kapott. A válópert, a tagló-öklű boxvilágbajnok nyújtotta be, a keresetben „fizikai és lelki brutalitással" vádolva feleségét.

Szó ami szó, bátor asszony.

ENDRŐDI ISTVÁN RAJZA

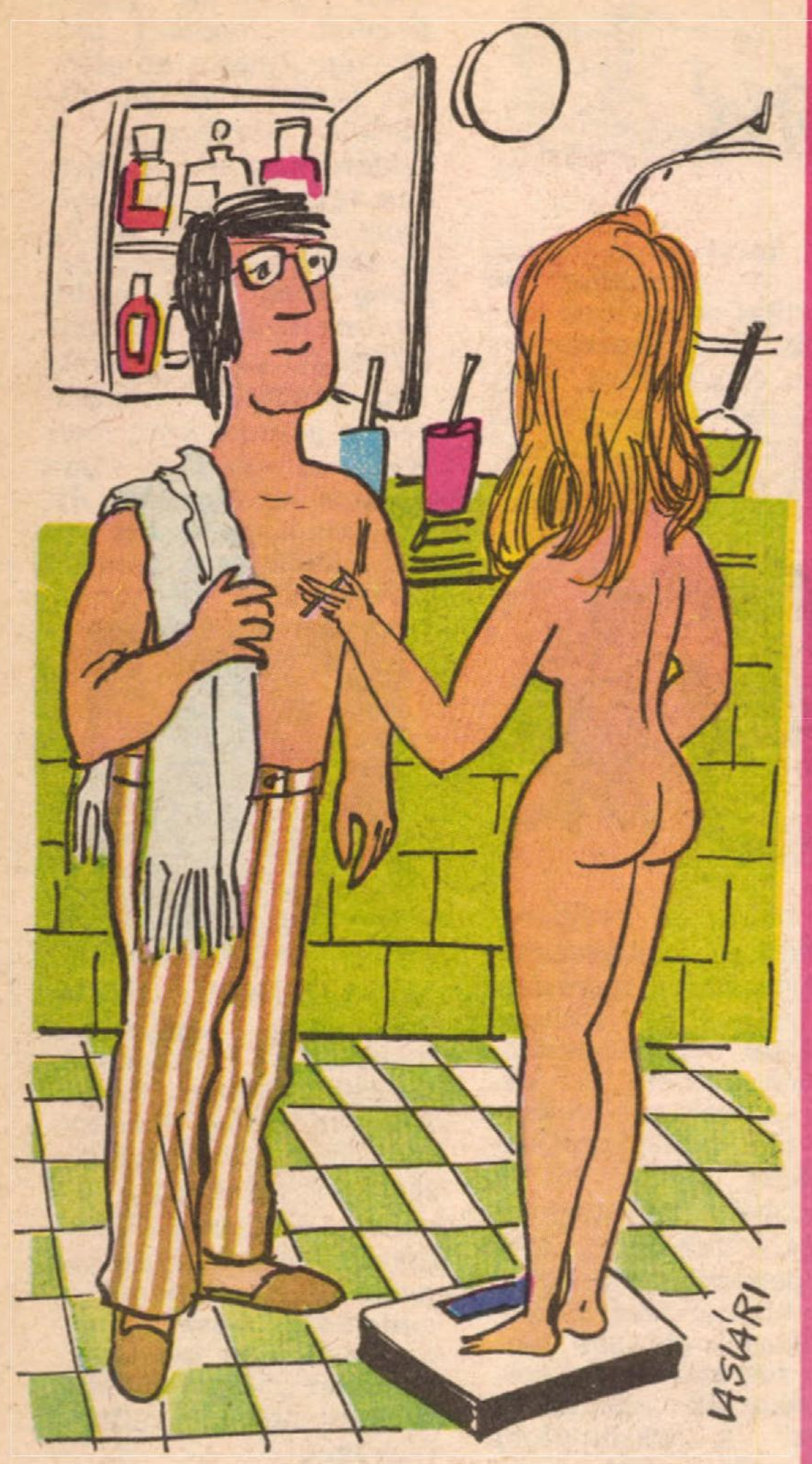
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-14 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással; Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

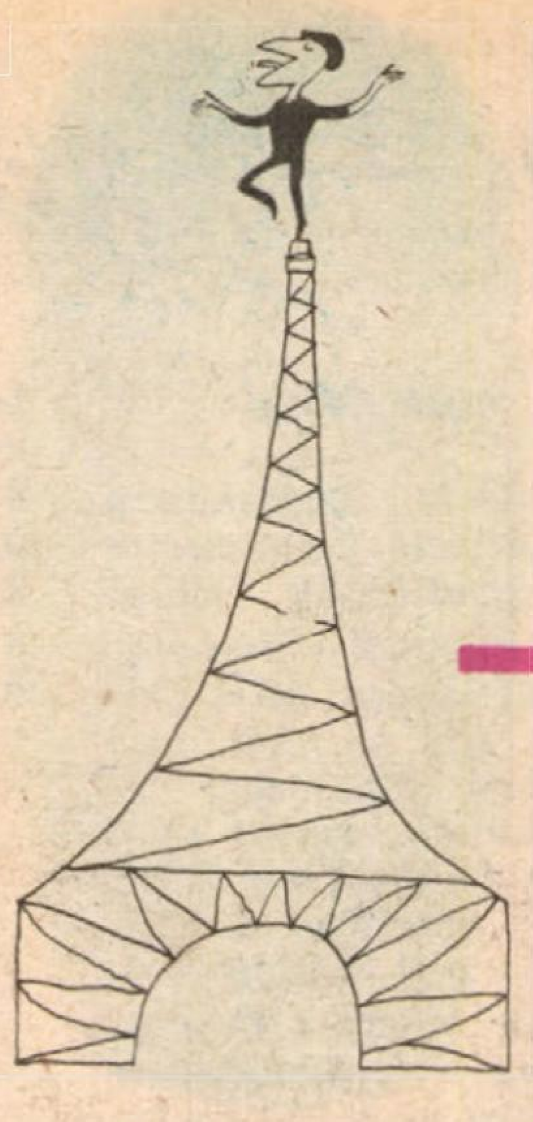
INDEX: 25.504

NŐI DOLGOK

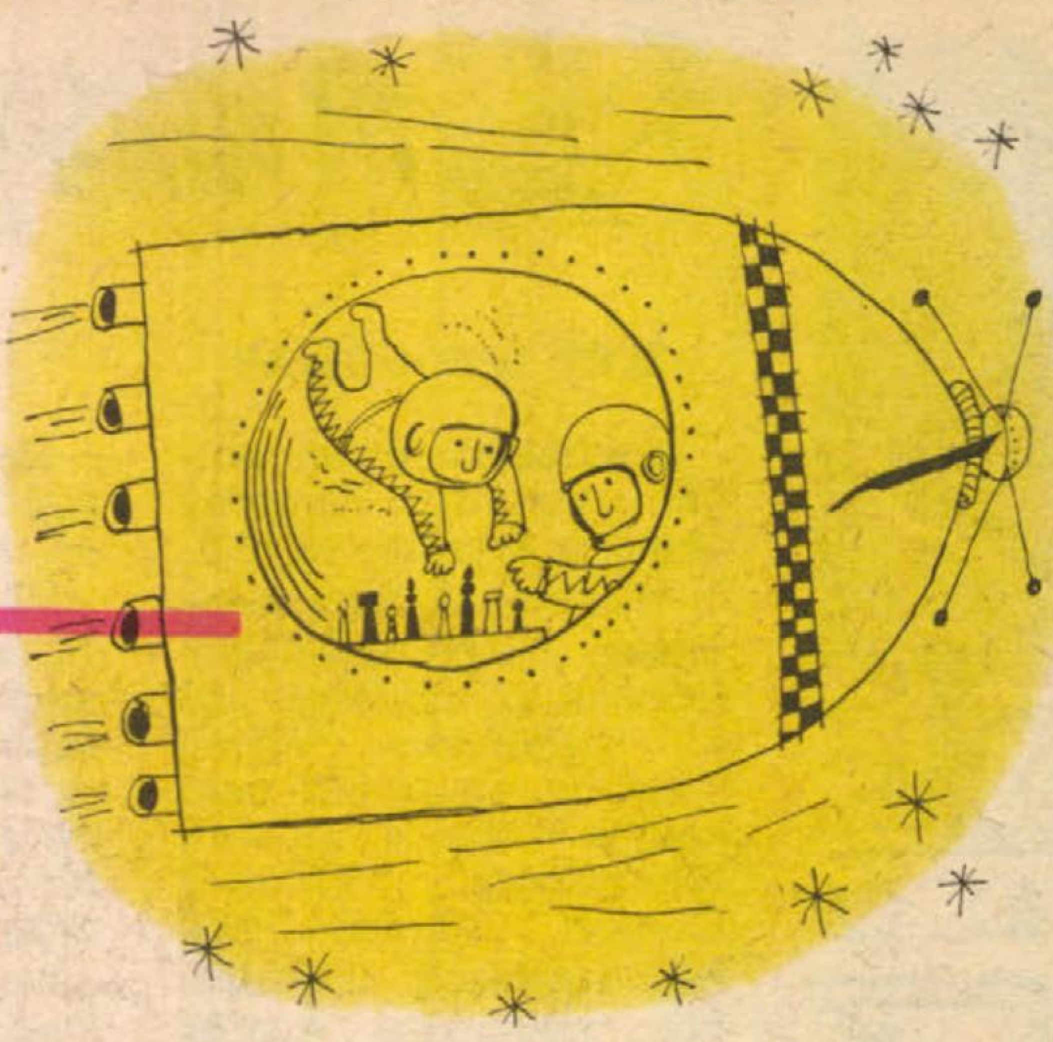

– Légy szives, tartsd a cigarettámat, amíg megmérem magam.

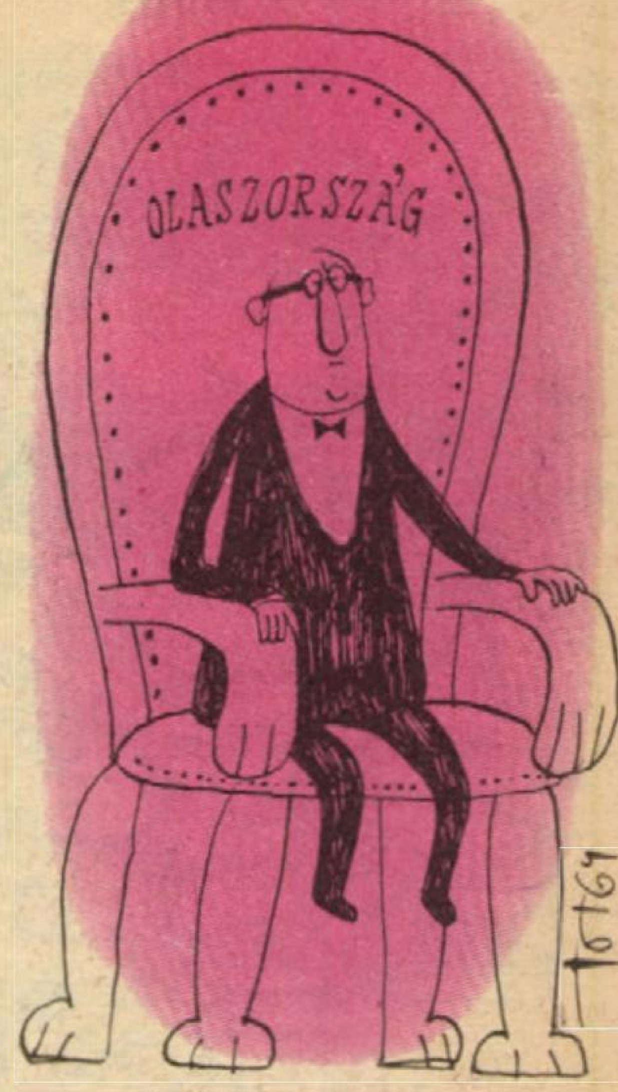
NEVEZETES REKORDOK

– 36 órát állt fél lábon az Eiffel-torony tetején.

– Két hétig sakkoztak a súlytalanság állapotában.

– Hetvenhét napot töltött egyfolytában a miniszterelnöki bársonyszékben...

TECHNIKA

– Meglátja, a huszadik században sokkal humánusabb doppingszereket fognak alkalmazni...

tribün

Donald Jackson, a hatvanas évek műkorcsolyázó virtuóza most egy jégrevü tagja.

— A gyerekelőadások a legszörnyűbbek — meséli. — Az ember a lelkét kikorcsolyázza és akkor a srácok elkezdenek üvölteni: „Mikor jönnek már a bohócok?"

Herb Magee-t, a philadelphiai textiltechnikum kosárlabdaedzőjét megkérdezték: hogyan kerülhetett ez a szerény együttes az ország tíz legjobb iskolás csapatának a ranglistájára?

— Nagyon egyszerű — mondta a mester. — Két alapos indok is magyarázza. Az első, hogy valóban megérdemeljük, a második pedig, hogy én állítottam össze a ranglistát.

Amikor George Woods megjavította a súlylökés világcsúcsát, egy szemfüles riporter hosszú rúdon mikrofont nyújtott a kör közelébe, hangszalagra rögzítette azt a

semmihez sem hasonlítható herkantást, amelyet a klasszis atléták a golyó kilökésének pillanatában hallatnak.

Randy Matson, az előző világcsúcs gazdája meghallgatta a riportot és csak annyit mondott:

— Ez semmi. Én sokkal szebbeket nyögtem.

George Plimpton, a kitűnő amerikai riporter, szereti közvetlen közelről figyelni az eseményeket.

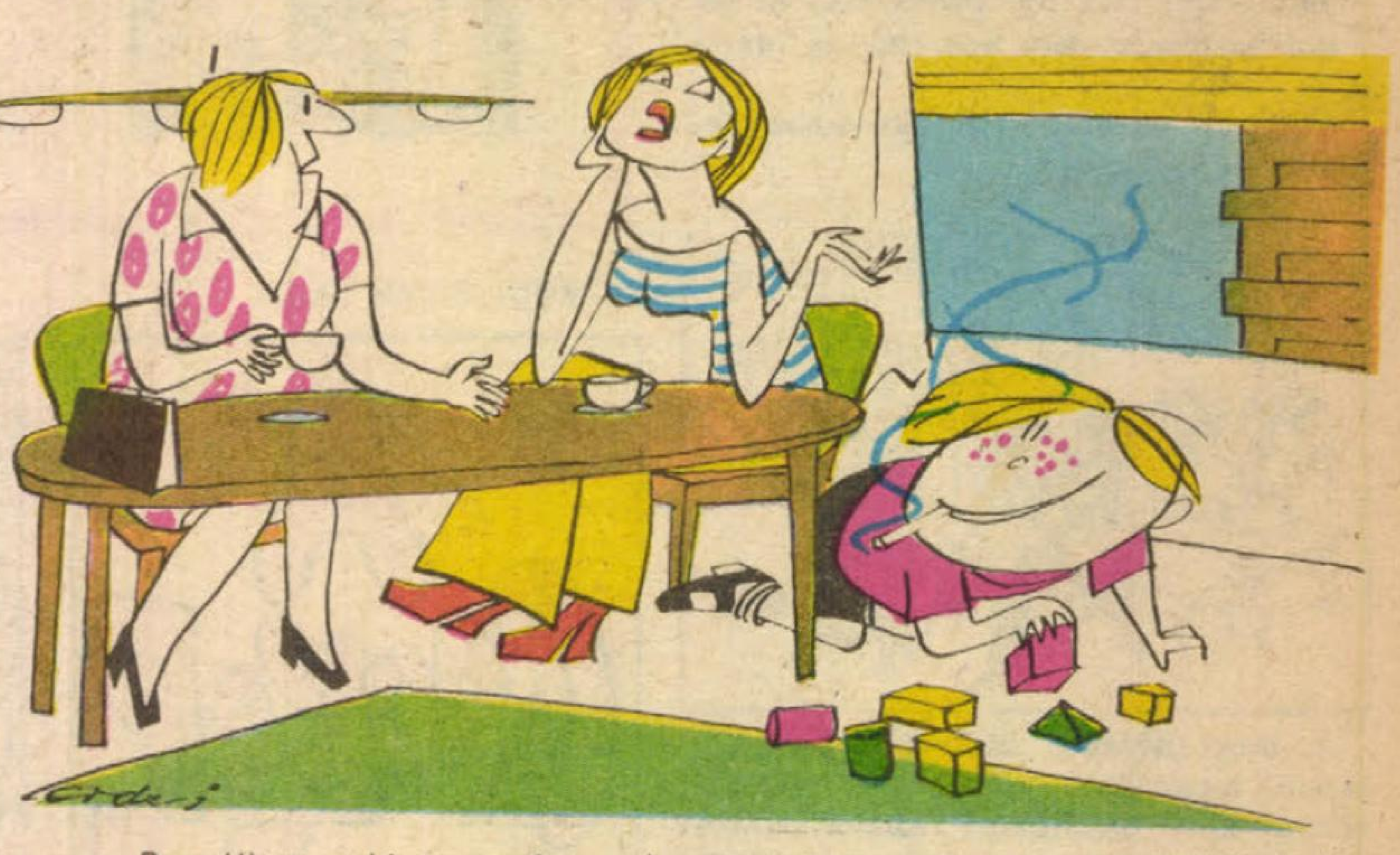

Nemrégiben egy teljes negyedet játszott a Dallas Cowboys rögbikolosszusai között, legutóbb pedig Jim Montgomeryt, az ötszörös világbajnokot hívta ki úszóversenyre. Ötvenméteres távon csaptak össze, Plimpton kapott húsz másodperc előnyt, így Montgomery csak hét méterrel előbb ért a célba.

— Az úszás a jobbik sportág — mondta Plimpton, amikor lélegzethez jutott. — Ez legalább nem fáj.

(p. p.)

NIKOTINÉHSÉG

– Beszélhet neki az ember, olyan mint az apja: nem tud leszokni a dohányzásról.

ÁCSORGÓ JÁTÉKOS

– Ha nem tudnád, már lejárt az eltiltásod!